

České vydání

Právní předpisy

Svazek 48
4. března 2005

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	Nařízení Komise (ES) č. 361/2005 ze dne 3. března 2005 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny	1
	Nařízení Komise (ES) č. 362/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se zamítají žádosti o udělení vývozní licence v odvětví obilovin pro produkty spadající pod kód KN 1101 00 15	3
	Nařízení Komise (ES) č. 363/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví reprezentativní ceny a dodatečná cla pro dovoz melasy v odvětví cukru použitelné od 4. března 2005	4
	Nařízení Komise (ES) č. 364/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro bílý a surový cukr v nezměněném stavu	6
	Nařízení Komise (ES) č. 365/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad u bílého cukru určeného do některých třetích zemí pro 20. dílčí nabídkové řízení vyhlášené v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 1327/2004	8
	Nařízení Komise (ES) č. 366/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro obiloviny a pro pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku	9
	Nařízení Komise (ES) č. 367/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví náhrady použitelné pro produkty z odvětví obilovin a rýže určené pro potravinovou pomoc Společenství a vnitrostátní potravinovou pomoc	11
	Nařízení Komise (ES) č. 368/2005 ze dne 3. března 2005 o nabídkách podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ječmene dle nařízení (ES) č. 1757/2004	13
	Nařízení Komise (ES) č. 369/2005 ze dne 3. března 2005 týkající se nabídek podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ovsu dle nařízení (ES) č. 1565/2004	14
	Nařízení Komise (ES) č. 370/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví maximální vývozní náhrada pro pšenici obecnou v souvislosti s nabídkovým řízením dle nařízení (ES) č. 115/2005	15

Nařízení Komise (ES) č. 371/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví maximální snížení dovozního cla u čiroku v souvislosti s nabídkovým řízením dle nařízení (ES) č. 2275/2004.....	16
Nařízení Komise (ES) č. 372/2005 ze dne 3. března 2005 týkající se nabídek podaných v rámci nabídkového řízení dle nařízení (ES) č. 2277/2004 pro dovoz kukuřice	17
Nařízení Komise (ES) č. 373/2005 ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví maximální snížení dovozního cla u kukuřice v souvislosti s nabídkovým řízením dle nařízení (ES) č. 2276/2004.....	18
★ Směrnice Rady 2005/19/ES ze dne 17. února 2005, kterou se mění směrnice 90/434/EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států	19

II Akty, jejichž zveřejnění není povinné

Rada

2005/172/ES:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 28. února 2005 o jmenování nizozemského člena Výboru regionů** 28

Komise

2005/173/ES:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 12. května 2004 o státní podpoře prováděné Španělskem pro další podporu na restrukturalizaci ve prospěch španělských státních loděnic Věc státní podpora C 40/00 (ex NN 61/00) (oznámeno pod číslem dokumentu K(2004) 1620) ⁽¹⁾** 29

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 361/2005

ze dne 3. března 2005

**o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce
a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1947/2002 (Úř. věst. L 299, 1.11.2002, s. 17).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 3. března 2005 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	115,2
	204	72,9
	212	123,3
	624	183,1
	999	123,6
0707 00 05	052	170,8
	068	164,9
	204	165,5
	220	230,6
	999	183,0
0709 10 00	220	28,9
	999	28,9
0709 90 70	052	190,1
	204	151,0
	999	170,6
0805 10 20	052	51,7
	204	50,1
	212	50,7
	220	51,4
	421	41,6
	624	62,9
	999	51,4
0805 50 10	052	60,8
	220	76,3
	624	67,1
	999	68,1
0808 10 80	388	98,1
	400	110,2
	404	109,3
	508	77,7
	512	102,3
	524	56,8
	528	85,0
	720	71,8
	999	88,9
0808 20 50	052	208,3
	388	70,3
	400	92,1
	512	85,3
	528	59,7
	720	45,1
	999	93,5

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 2081/2003 (Úř. věst. L 313, 28.11.2003, s. 11). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 362/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se zamítají žádosti o udělení vývozní licence v odvětví obilovin pro produkty spadající pod kód KN 1101 00 15**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1342/2003 ze dne 27. července 2003 o zvláštních prováděcích pravidlech k režimu dovozních a vývozních licencí v odvětví obilovin a rýže⁽²⁾, a zejména na čl. 8 odst. 1 uvedeného nařízení, vzhledem k těmto důvodům:

Objem žádostí o udělení licence pro produkty spadající pod kód KN 1101 00 15 se stanovením náhrad předem je značný a

vykazuje spekulativní charakter. V důsledku toho bylo rozhodnuto zamítnout všechny žádosti o udělení vývozní licence pro tyto produkty předložené dne 1. března 2005,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Podle čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. 1342/2003 se zamítají všechny žádosti o udělení vývozní licence pro produkty spadající pod kód KN 1101 00 15 se stanovením náhrad předem předložené dne 1. března 2005.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 189, 29.7.2003, s. 12. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1092/2004 (Úř. věst. L 209, 11.6.2004, s. 9).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 363/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví reprezentativní ceny a dodatečná cla pro dovoz melasy v odvětví cukru
použitelné od 4. března 2005**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 24 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1422/95 ze dne 23 června 1995 kterým se stanoví prováděcí pravidla pro dovoz melasy v odvětví cukru a kterým se mění nařízení (EHS) č. 785/68 ⁽²⁾, stanoví, že dovozní cena CIF pro melasu stanovená v souladu s nařízením Komise (EHS) č. 785/68 ⁽³⁾, je považována za „cenu reprezentativní“. Tato cena je stanovena pro standardní jakosti vymezené v čl. 1 nařízení (EHS) č. 785/68.
- (2) Při stanovování reprezentativních cen musí být vzaty v úvahu všechny údaje uvedené v čl. 3 nařízení (EHS) č. 785/68, kromě případů uvedených v článku 4 uvedeného nařízení. Toto stanovování může být popřípadě provedeno postupem podle čl. 7 nařízení (EHS) č. 785/68.
- (3) Při upravování cen nevztahujících se k standardní jakosti, je třeba v závislosti na jakosti nabízené melasy zvýšit či snížit ceny podle článku 6 nařízení (EHS) č. 785/68.

(4) Pokud existuje rozdíl mezi spouštěcí cenou dotyčného produktu a jeho reprezentativní cenou, dodatečná dovozní cla se stanoví v souladu s podmínkami uvedenými článkem 3 nařízení (ES) č. 1422/95. Jsou-li dovozní cla podle článku 5 nařízení (ES) č. 1422/95 dočasně pozastavena, je třeba pro tato cla stanovit zvláštní částky.

(5) Je třeba stanovit reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro dotyčné produkty v souladu s čl. 1 odst. 2 a s čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1422/95.

(6) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Reprezentativní ceny a dodatečná dovozní cla pro produkty uvedené v článku 1 nařízení (ES) č. 1422/95 se stanoví v příloze.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 39/2004 (Úř. věst. L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 141, 24.6.1995, s. 12. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 79/2003 (Úř. věst. L 13, 18.1.2003, s. 4).

⁽³⁾ Úř. věst. 145, 27.6.1968, s. 12. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1422/1995.

PŘÍLOHA

Reprezentativní ceny a dodatečná cla pro dovoz melasy v odvětví cukru použitelné od 4. března 2005

(EUR)

Kód KN	Výše reprezentativních cen na 100 kg netto příslušného produktu	Výše dodatečného cla na 100 kg netto příslušného produktu	Výše cla na dovoz 100 kg netto příslušného produktu v případě dočasného pozastavení cel v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1422/95 ⁽¹⁾
1703 10 00 ⁽²⁾	10,30	—	0
1703 90 00 ⁽²⁾	11,00	—	0

⁽¹⁾ Tato částka v souladu s článkem 5 nařízení (ES) č. 1422/95 nahrazuje sazbu společného celního sazebníku stanovenou pro příslušné produkty.

⁽²⁾ Pro standardní jakost vymezenou v čl. 1 nařízení (EHS) č. 785/68, ve znění pozdějších předpisů.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 364/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví vývozní náhrady pro bílý a surový cukr v nezměněném stavu**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 27 nařízení (ES) č. 1260/2001 stanoví, že rozdíl mezi kurzy či cenami produktů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení na světovém trhu a cenami těchto produktů ve Společenství lze vyrovnat vývozní náhradou.
- (2) Nařízení (ES) č. 1260/2001 stanoví, že při stanovení náhrad pro nedenaturovaný bílý a surový cukr vyvážený v nezměněném stavu je nutné vzít v úvahu situaci na trhu Společenství a na světovém trhu s cukrem, a to zejména faktor ceny a nákladů stanovený v článku 28 uvedeného nařízení. Tento článek stanoví, že je třeba brát v úvahu také hospodářské aspekty zamýšlených vývozů.
- (3) Náhrada pro surový cukr se musí stanovit podle standardní jakosti. Ta je definována v příloze I bodu II nařízení (ES) č. 1260/2001. Tuto náhradu je třeba dále stanovit podle čl. 28 odst. 4 nařízení (ES) č. 1260/2001. Cukr kandys je definován v nařízení Komise (ES) č. 2135/95 ze dne 7. září 1995, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro poskytování vývozních náhrad v odvětví cukru⁽²⁾. Takto vypočítaná částka náhrady pro cukr s přísadkou aromatických přípravků nebo barviv se musí vztahovat k jejich obsahu sacharosy a musí být proto stanovena pro 1 % uvedeného obsahu.
- (4) Ve zvláštních případech může být částka náhrady stanovena právními akty jiné povahy.

- (5) Náhrada musí být stanovena každé dva týdny. Během této doby může být pozměněna.
- (6) Čl. 27 odst. 5 první pododstavec nařízení (ES) č. 1260/2001 stanoví, že pokud to vyžaduje situace na světovém trhu nebo zvláštní požadavky některých trhů, může být náhrada pro produkty uvedené v článku 1 zmíněného nařízení rozlišena podle místa určení.
- (7) Významný a rychlý nárůst preferenčního dovozu cukru ze západobalkánských zemí od počátku roku 2001, jakož i vývoz cukru do těchto zemí se jeví jako velmi uměle vytvořený.
- (8) S cílem zabránit zneužívání v souvislosti s produkty z odvětví cukru, u nichž byla čerpána vývozní náhrada a které byly zpětně dovezeny do Společenství, je třeba, aby náhrada pro produkty uvedené v tomto nařízení nebyla stanovena pro žádnou ze zemí západního Balkánu.
- (9) Příslušné částky vývozních náhrad je třeba stanovit s ohledem na výše uvedené skutečnosti a na současnou situaci na trhu s cukrem, a zejména na kotace či ceny cukru ve Společenství a na světovém trhu.
- (10) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Náhrady, které mají být poskytnuty při vývozu produktů uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1260/2001, nedenaturovaných a v nezměněném stavu, se stanoví podle přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 39/2004 (Úř. věst. L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 214, 8.9.1995, s. 16.

PŘÍLOHA

NÁHRADY PRO BÍLÝ A SUROVÝ CUKR VYVÁŽENÝ V NEZMĚNĚNÉM STAVU ODE DNE 4. BŘEZNA 2005⁽¹⁾

Kód produktu	Místo určení	Měrná jednotka	Výše náhrady
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,80 ⁽²⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,81 ⁽²⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,80 ⁽²⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,81 ⁽²⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharosy × 100 kg produktu netto	0,3675
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	36,75
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	36,76
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	36,76
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharosy × 100 kg produktu netto	0,3675

Pozn.: Kódy produktů a kódy místa určení řady „A“ jsou stanoveny v nařízení Komise (EHS) č. 3846/87 (Úř. věst. L 366, 24.12.1987, s. 1).

Číselné kódy místa určení jsou stanoveny v nařízení Komise (ES) č. 2081/2003 (Úř. věst. L 313, 28.11.2003, s. 11).

Ostatní místa určení jsou:

S00: všechna místa určení (třetí země, ostatní území, vytváření skladových zásob a místa určení považovaná za vývozy ze Společenství), kromě Albánie, Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, Srbska a Černé Hory (včetně Kosova podle rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN č. 1244 ze dne 10. června 1999) a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, kromě cukru přimíchaného do produktů uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 2201/96 (Úř. věst. L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Sazby stanovené v této příloze nejsou použitelné od 1. února 2005 podle rozhodnutí Rady 2005/45/ES ze dne 22. prosince 2004 o uzavření a prozatímním provádění Dohody mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací, kterou se mění dohoda mezi Evropským hospodářským společenstvím a Švýcarskou konfederací ze dne 22. července 1972, pokud jde o ustanovení použitelná pro zpracované zemědělské produkty (Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 17).

⁽²⁾ Tato částka se použije pro surový cukr s výtěžností 92 %. Pokud je výtěžnost vyváženého surového cukru jiná než 92 %, výše příslušné náhrady se vypočítá podle čl. 28 odst. 4 nařízení (ES) č. 1260/2001.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 365/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví maximální výše vývozních náhrad u bílého cukru určeného do některých třetích zemí pro 20. dílčí nabídkové řízení vyhlášené v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 1327/2004**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru ⁽¹⁾, a zejména na čl. 27 odst. 5 druhý pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Komise (ES) č. 1327/2004 ze dne 19. července 2004, kterým bylo vyhlášeno stálé nabídkové řízení ke stanovení vývozních dávek a/nebo vývozních náhrad pro bílý cukr ⁽²⁾, pro hospodářský rok 2004/05, vyžaduje, aby pro vývoz tohoto cukru do některých třetích zemí byla vyhlášena dílčí nabídková řízení.

(2) V souladu s čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 1327/2004 je případně třeba stanovit maximální výši náhrady pro příslušné dílčí nabídkové řízení, a to zejména

s ohledem na současný stav a předpokládaný vývoj trhu s cukrem ve Společenství a světového trhu s cukrem.

(3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro cukr,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro 20. dílčí nabídkové řízení pro bílý cukr vyhlášené v souladu s nařízením (ES) č. 1327/2004 se maximální výše vývozní náhrady stanoví na 39,898 EUR/100 kg.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 30.6.2001, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 39/2004 (Úř. věst. L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ Úř. věst. L 246, 20.7.2004, s. 23. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 1685/2004 (Úř. věst. L 303, 30.9.2004, s. 21).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 366/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví vývozní náhrady pro obiloviny a pro pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle článku 13 nařízení (ES) č. 1784/2003 může být rozdíl mezi kurzy nebo cenami produktů uvedených v článku 1 uvedeného nařízení na světovém trhu a ve Společenství pokryt vývozní náhradou.
- (2) Při stanovení náhrad je třeba vzít v úvahu faktory uvedené v článku 1 nařízení Komise (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení trhu s obilovinami⁽²⁾.
- (3) Pokud jde o pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku, náhradu použitelnou pro tyto produkty je nutné vypočítat s ohledem na množství obilovin nutné k výrobě uvažovaných produktů. Toto množství byla stanoveno nařízením (ES) č. 1501/95.

(4) Situace na světovém trhu nebo specifické požadavky určitých trhů mohou vyvolat potřebu rozlišit náhradu u některých produktů podle jejich země určení.

(5) Náhradu je třeba stanovovat jednou měsíčně, přičemž je možné ji mezitím změnit.

(6) Použití těchto pravidel v současné situaci na trzích s obilovinami, a zejména při kurzech, respektive cenách těchto produktů ve Společenství a na světovém trhu, vede ke stanovení náhrad dle přílohy tohoto nařízení.

(7) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vývozní náhrady pro produkty uvedené v čl. 1 písm. a), b) a c) nařízení (ES) č. 1784/2003 s výjimkou sladu, vyvážené v nezměněném stavu, se stanovují dle přílohy tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1431/2003 (Úř. věst. L 203, 12.8.2003, s. 16).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví vývozní náhrady pro obiloviny a pro pšeničnou nebo žitnou mouku, krupici a krupičku

Kód produktu	Země určení	Měrná jednotka	Výše náhrad	Kód produktu	Země určení	Měrná jednotka	Výše náhrad
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	12,80
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	11,80
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	10,90
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	10,20
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	13,70				

Pozn.: Kódy produktů, jakož i kódy určení série „A“ jsou definovány v nařízení Komise (EHS) č. 3846/87 ve znění pozdějších předpisů (Úř. věst. L 366, 24.12.1987, s. 1).

C01: Všechny třetí země s výjimkou Albánie, Bulharska, Rumunska, Chorvatska, Bosny a Hercegoviny, Srbska a Černé Hory, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Lichtenštejnska a Švýcarska.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 367/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví náhrady použitelné pro produkty z odvětví obilovin a rýže určené pro potravinovou pomoc Společenství a vnitrostátní potravinovou pomoc**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾ a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 3072/95 ze dne 22. prosince 1995 o společné organizaci trhu s rýží⁽²⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 2 nařízení Rady (EHS) č. 2681/74 ze dne 21. října 1974, týkající se financování výdajů vzniklých v souvislosti s dodávkou zemědělských produktů jako potravinové pomoci⁽³⁾ ze strany Společenství, stanoví, že část výdajů odpovídající dle pravidel Společenství vývozním náhradám pro dané produkty je třeba náúčtovat Evropskému zemědělskému orientačnímu a záručnímu fondu, oddělení záruk.
- (2) Za účelem jednoduššího stanovení a řízení rozpočtu pro opatření Společenství v oblasti potravinové pomoci a ve snaze informovat členské státy o míře účasti Společenství na financování vnitrostátních opatření potravinové pomoci je třeba určit výši náhrad poskytovaných pro tato opatření.

- (3) Obecná a prováděcí pravidla stanovená článkem 13 nařízení (ES) č. 1784/2003 a článkem 13 nařízení (ES) č. 3072/95 pro vývozní náhrady jsou přiměřeně použitelná pro výše uvedená opatření.

- (4) Specifická kritéria, která je třeba vzít v úvahu při výpočtu vývozní náhrady pro rýži, jsou definována v článku 13 nařízení (ES) č. 3072/95.

- (5) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

U vnitrostátních opatření a opatření Společenství v oblasti potravinové pomoci prováděných v rámci mezinárodních dohod nebo jiných doplňkových programů, jakož i v rámci ostatních opatření Společenství ve formě bezplatných dodávek, se náhrady použitelné pro produkty z odvětví obilovin a rýže stanovují podle přílohy.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 329, 30.12.1995, s. 18. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 411/2002 (Úř. věst. L 62, 5.3.2002, s. 27)

⁽³⁾ Úř. věst. L 288, 25.10.1974, s. 1.

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 3. března 2005, kterým se stanoví náhrady použitelné pro produkty z odvětví obilovin a rýže určené pro potravinovou pomoc Společenství a vnitrostátní potravinovou pomoc

(v EUR/t)

Kód produktu	Výše náhrad
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	13,70
1101 00 15 9130	12,80
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	56,00
1102 20 10 9400	48,00
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	72,00
1104 12 90 9100	0,00

Pozn.: Kódy produktů jsou definovány v nařízení Komise (EHS) č. 3846/87, ve znění pozdějších předpisů (Úř. věst. L 366, 24.12.1987, s. 1).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 368/2005**ze dne 3. března 2005****o nabídkách podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ječmene dle nařízení (ES) č. 1757/2004**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 první pododstavec tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 1757/2004⁽²⁾ bylo vyhlášeno nabídkové řízení pro náhradu pro vývoz ječmene do některých třetích zemí.
- (2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví určitá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení

trhu s obilovinami⁽³⁾, se Komisi umožňuje rozhodnout se na základě podaných nabídek nevyhovět žádné nabídce.

- (3) Na základě kritérií stanovených v článku 1 nařízení (ES) č. 1501/95 se nedoporučuje stanovovat maximální náhradu.
- (4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nabídkám podaným od 25. února do 3. března 2005 v rámci nabídkového řízení pro vývozní náhradu pro ječmen dle nařízení (ES) č. 1757/2004 se nevyhovuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 313, 12.10.2004, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 369/2005**ze dne 3. března 2005****týkající se nabídek podaných v rámci nabídkového řízení pro vývoz ovsa dle nařízení (ES) č. 1565/2004**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, a zejména na článek 7,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení trhu s obilovinami⁽²⁾, a zejména na článek 7 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1565/2004 ze dne 3. září 2004 týkající se zvláštního intervenčního opatření pro obiloviny ve Finsku a Švédsku pro hospodářský rok 2004/2005⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 1565/2004 bylo vyhlášeno veřejné nabídkové řízení pro náhradu pro vývoz ovsa

produkovaného ve Finsku a Švédsku na export z Finska či Švédska do všech třetích zemí s výjimkou Bulharska, Norska, Rumunska a Švýcarska.

- (2) Na základě kritérií stanovených v článku 1 nařízení (ES) č. 1501/95 se nedoporučuje stanovovat maximální náhradu.
- (3) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nabídkám podaným v období od 25. února do 3. března 2005 v rámci veřejného nabídkového řízení pro vývozní náhradu pro žito dle nařízení (ES) č. 1565/2004 se nevyhovuje.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1431/2003 (Úř. věst. L 203, 12.8.2003, s. 16).

⁽³⁾ Úř. věst. L 285, 4.9.2004, s. 3.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 370/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví maximální vývozní náhrada pro pšenici obecnou v souvislosti s nabídkovým řízením dle nařízení (ES) č. 115/2005**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, a zejména na čl. 13 odst. 3 první pododstavec tohoto nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dle nařízení Komise (ES) č. 115/2005⁽²⁾ bylo vyhlášeno nabídkové řízení pro náhradu pro vývoz pšenici obecné do některých třetích zemí.

(2) V souladu s článkem 7 nařízení (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení trhu s obilovinami⁽³⁾, se stanoví, že Komise může na základě podaných nabídek rozhodovat o stanovení maximální vývozní náhrady, přičemž vezme v úvahu kritéria uvedená v článku 1 nařízení (ES) č. 1501/95. V takovém

případě je zakázka přidělena těm účastníkům řízení, jejichž nabídka odpovídá maximální náhradě nebo je nižší.

(3) Použití výše uvedených kritérií v současné situaci na trhu s dotyčnou obilovinou vede ke stanovení maximální vývozní náhrady.

(4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V případě nabídek podaných od 25. února do 3. března 2005 v rámci nabídkového řízení vyhlášeného nařízením (ES) č. 115/2005 se maximální vývozní náhrada pro pšenici obecnou stanovuje na 10,00 EUR/t.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 24, 27.1.2005, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 371/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví maximální snížení dovozního cla u čiroku v souvislosti s nabídkovým řízením
dle nařízení (ES) č. 2275/2004**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami ⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 2275/2004 Komise ⁽²⁾ bylo vyhlášeno nabídkové řízení pro maximální snížení dovozního cla u čiroku dováženého ze třetích zemí do Španělska.
- (2) Podle článku 7 nařízení Komise (ES) č. 1839/95 ⁽³⁾ Komise může rozhodnout, v souladu s postupem stanoveným článkem 25 nařízení (ES) č. 1784/2003, o stanovení maximálního snížení dovozního cla, přičemž musí vzít v úvahu kritéria stanovená ve člancích 6 a 7 nařízení (ES) č. 1839/95. Zakázka je přidělena těm účastníkům řízení, jejichž nabídka odpovídá maximální náhradě nebo je nižší.

(3) Použití výše uvedených kritérií v současné situaci na trhu s dotyčnou obilovinou vede ke stanovení maximálního snížení dovozního cla dle článku 1.

(4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V případě nabídek podaných v období od 25. února do 3. března 2005 v rámci nabídkového řízení vyhlášeného nařízením (ES) č. 2275/2004 se maximální snížení dovozního cla u čiroku stanoví na 22,47 EUR/t pro maximální celkové množství 32 500 t.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 32.

⁽³⁾ Úř. věst. L 177, 28.7.1995, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 372/2005**ze dne 3. března 2005****týkající se nabídek podaných v rámci nabídkového řízení dle nařízení (ES) č. 2277/2004 pro dovoz kukuřice**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 2277/2004⁽²⁾ bylo vyhlášeno nabídkové řízení pro maximální snížení dovozního cla u kukuřice dovážené ze třetích zemí do Španělska.
- (2) Podle článku 7 nařízení Komise (ES) č. 1839/95⁽³⁾ se Komise může rozhodnout, v souladu s postupem stanoveným v článku 25 nařízení (ES) č. 1784/2003, o stanovení maximálního snížení dovozního cla. Přitom musí vzít v úvahu zejména kritéria stanovená v člancích 6 a 7 nařízení (ES) č. 1839/95. Zakázka je udělena těm účastníkům nabídkového řízení, jejichž nabídka odpovídá úrovni maximálního snížení nebo je nižší.

- (3) Použití výše uvedených kritérií v současné situaci na trhu s dotyčnou obilovinou vede ke stanovení maximálního snížení dovozního cla dle článku 1.

- (4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V případě nabídek podaných v období od 25. února do 3. března 2005 v rámci nabídkového řízení dle nařízení (ES) č. 2277/2004 se maximální snížení dovozního cla u kukuřice stanovuje na 30,18 EUR/t pro maximální celkové množství 153 000 t.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 35.

⁽³⁾ Úř. věst. L 177, 28.7.1995, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 373/2005**ze dne 3. března 2005,****kterým se stanoví maximální snížení dovozního cla u kukuřice v souvislosti s nabídkovým řízením
dle nařízení (ES) č. 2276/2004**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1784/2003 ze dne 29. září 2003 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dle nařízení Komise (ES) č. 2276/2004⁽²⁾ bylo vyhlášeno nabídkové řízení pro maximální snížení dovozního cla u kukuřice dovážené z třetích zemí do Portugalska.
- (2) Podle článku 7 nařízení Komise (ES) č. 1839/95⁽³⁾, může Komise rozhodnout, v souladu s postupem stanoveným v článku 25 nařízení (ES) č. 1784/2003, o stanovení maximálního snížení dovozního cla, přičemž musí vzít v úvahu kritéria stanovená ve člancích 6 a 7 nařízení (ES) č. 1839/95. Zakázka je udělena těm účastníkům nabídkového řízení, jejichž nabídka odpovídá maximálnímu snížení dovozního cla, nebo je nižší.

(3) Použití výše uvedených kritérií v současné situaci na trhu s dotyčnou obilovinou vede ke stanovení maximálního snížení dovozního cla dle článku 1.

(4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V případě nabídek podaných v období od 25. února do 3. března 2005 v rámci nabídkového řízení stanoveného v nařízení (ES) č. 2276/2004 se maximální snížení dovozního cla u kukuřice stanovuje na 29,75 EUR/t pro celkové maximální množství 89 500 t.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. března 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. března 2005.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽²⁾ Úř. věst. L 396, 31.12.2004, s. 34.

⁽³⁾ Úř. věst. L 177, 28.7.1995, s. 4. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 777/2004 (Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 50).

SMĚRNICE RADY 2005/19/ES

ze dne 17. února 2005,

kterou se mění směrnice 90/434/EHS o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států

RADA EVROPSKÉ UNIE,

rozšířit prospěšné účinky společných pravidel přijatých v roce 1990.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 94 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice 90/434/EHS ⁽³⁾ zavedla společná pravidla platná pro restrukturalizaci podnikatelské činnosti, která jsou z hlediska hospodářské soutěže neutrální.
- (2) Účelem směrnice 90/434/EHS je odložení zdanění příjmů, zisků a kapitálových zisků z reorganizace podnikatelské činnosti a ochrana práva členských států na jejich zdanění.
- (3) Jedním z cílů směrnice 90/434/EHS je odstranit překážky bránící fungování vnitřního trhu, jako například dvojí zdanění. Pokud toho není v plném rozsahu dosaženo na základě ustanovení uvedené směrnice, měly by opatření nezbytná k dosažení tohoto cíle přijmout členské státy.
- (4) Zkušenosti získané od ledna 1992, kdy se začala směrnice 90/434/EHS provádět, ukázaly různé způsoby, jak lze uvedenou směrnicí zdokonalit a jak by bylo možné

(5) Dne 8. října 2001 přijala Rada nařízení (ES) č. 2157/2001 ⁽⁴⁾ o statutu evropské společnosti (SE) a směrnicí 2001/86/ES ⁽⁵⁾, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců. Podobně přijala Rada dne 22. července 2003 nařízení (ES) č. 1435/2003 ⁽⁶⁾ o statutu evropské družstevní společnosti (SCE) a směrnicí 2003/72/ES ⁽⁷⁾, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců. Jedním z nejdůležitějších rysů těchto nástrojů je skutečnost, že SE i SCE budou moci přemísťovat svá sídla mezi členskými státy bez zrušení a likvidace.

(6) Přemístění sídla je prostředkem pro výkon svobody usazování, zakotvené v článcích 43 a 48 Smlouvy. Při přemístění se neprevádějí žádná aktiva a společnosti ani jejím společníkům z něj neplynou žádné příjmy, zisky nebo kapitálové zisky. Rozhodnutí společnosti o reorganizaci své podnikatelské činnosti přemístěním svého sídla by neměly být kladeny překážky v podobě diskriminačních daňových předpisů nebo omezení, znevýhodnění nebo narušení vyplývajících z vnitrostátních daňových předpisů, které jsou v rozporu s právem Společenství. Přemístění sídla SE nebo SCE z jednoho členského státu do jiného nemusí vždy vést k tomu, že SE nebo SCE přestane být rezidentem v prvním členském státě. Daňový domicil SE nebo SCE se nadále určuje podle vnitrostátních právních předpisů a smluv o zdanění.

(7) Přemístění sídla společnosti nebo událost související s tímto přemístěním, která vede ke změně daňové rezidence, může mít za následek určitou formu zdanění v členském státě, z něhož se sídlo přemísťuje. Ke zdanění může dojít i v případě, kdy přemístění sídla nebo událost související s tímto přemístěním nevede ke změně daňové rezidence. K vyřešení této možnosti dotýkající se SE nebo SCE byla do směrnice 90/434/EHS zařazena řada nových pravidel. V případě, že po přemístění sídla budou aktiva SE nebo SCE nadále fakticky spojena se stálou provozovnou patřící SE nebo SCE a budou se nacházet v členském státě, z něhož bylo sídlo přemístěno, měla

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. března 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 110, 30.4.2004, s. 30.

⁽³⁾ Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 22.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1. Nařízení ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 15/2004 (Úř. věst. L 116, 22.4.2004, s. 68).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 25.

by tato stálá provozovna požívat stejných výhod jako jsou výhody uvedené v člancích 4, 5 a 6 směrnice 90/434/EHS. Uvedené články se týkají opravných položek a rezerv, které jsou osvobozeny od daně, a převzetí ztrát. V souladu se zásadami Smlouvy by se dále mělo vyloučit zdanění společníků u příležitosti přemístění sídla. Vzhledem k tomu, že podle Smlouvy mají členské státy povinnost přijmout veškerá opatření nezbytná k zamezení dvojího zdanění, není v této fázi nutné zavádět společná pravidla upravující daňovou rezidenci SE a SCE.

- (8) Směrnice 90/434/EHS se nezabývá ztrátami stálé provozovny v jiném členském státě, které jsou v členském státě, kde je SE nebo SCE daňovým rezidentem, uznávány. Přemístění sídla SE nebo SCE do jiného členského státu zejména nebrání členskému státu, ve kterém byla SE nebo SCE dříve rezidentem, v zahrnutí ztrát stálé provozovny ve stanovené lhůtě.
- (9) Směrnice 90/434/EHS se nevztahuje na takový druh rozdělení, při kterém se společnost převádějící oblasti činnosti neruší. Článek 4 uvedené směrnice by tedy měl být rozšířen, aby se vztahoval i na tyto případy.
- (10) Článek 3 směrnice 90/434/EHS vymezuje společnosti, které spadají do oblasti působnosti směrnice, a v příloze směrnice se vyjmenovávají formy společnosti, na něž se směrnice vztahuje. Některé formy společnosti však nejsou v příloze uvedeny, i když pro daňové účely jsou v členském státě rezidentem a podléhají tam dani z příjmů právnických osob. S ohledem na zkušenosti se toto jeví jako neodůvodněná mezera a oblast působnosti směrnice by tedy měla být rozšířena i na subjekty, které mohou ve Společenství provádět přeshraniční činnost a které splňují všechny příslušné požadavky.
- (11) Vzhledem k tomu, že SE jako akciová společnost i SCE jako družstevní společnost mají podobný charakter jako jiné formy společnosti, na něž se směrnice 90/434/EHS již vztahuje, měla by být SE i SCE doplněny do seznamu uvedeného v příloze směrnice 90/434/EHS.
- (12) Ostatní společnosti nově zařazené do seznamu v příloze uvedené směrnice jsou plátcí daně z příjmů právnických osob ve svém členském státě, jehož jsou rezidenty, ale některé z nich se v jiných členských státech považují za daňově transparentní. Mají-li být výhody směrnice 90/434/EHS účinné, měly by členské státy považující plátce daně z příjmů právnických osob, kteří nejsou jejich rezidenty, za daňově transparentní uplatňovat výhody směrnice i vůči nim. Avšak vzhledem k rozdílům v daňovém zacházení členských států s těmito konkrétními

ními plátcí daně z příjmů právnických osob by měly mít členské státy při zdaňování přímých nebo nepřímých společníků těchto plátců možnost neuplatňovat příslušná ustanovení směrnice.

- (13) Jsou-li společníci společností provádějících operace, na které se vztahuje směrnice 90/434/EHS, považováni za daňově transparentní, neměly by osoby mající na společníkově podíl podléhat zdanění při operacích souvisejících s restrukturalizací.
- (14) Vyskytují se určité pochybnosti, co se týče použití směrnice 90/434/EHS na přeměnu poboček na dceřiné společnosti. Při těchto operacích se aktiva spojená se stálou provozovnou a představující určitou „oblast činnosti“, jak je definována v čl. 2 písm. i) směrnice 90/434/EHS, převádějí do nově založené společnosti, která bude dceřinou společností převádějící společnosti, a mělo by se jasně stanovit, že směrnice se vztahuje i na tuto operaci, protože se jedná o převod aktiv ze společnosti v členském státě stálé provozovny, nacházející se v jiném členském státě, do společnosti v tomto druhém členském státě.
- (15) Ve stávající definici „výměny akcií“ v čl. 2 písm. d) směrnice 90/434/EHS se neuvádí, zda tento výraz zahrnuje i další akvizice kromě získání většiny hlasovacích práv. Není výjimkou, že stanovy společnosti a pravidla hlasování se koncipují takovým způsobem, že předtím, než může nabyvatel plně ovládnout cílovou společnost, je zapotřebí ještě dalších akvizic. Proto by se definice „výměny akcií“ měla změnit, aby se vztahovala na všechny tyto další akvizice.
- (16) V případě fúzí a rozdělení může přijímající společnost plynout zisk z rozdílu mezi hodnotou přijatých aktiv a pasiv a hodnotou akcií, které může tato společnost držet v převádějící společnosti a které se po těchto operacích zruší. V článku 7 směrnice 90/434/EHS se stanoví osvobození těchto kapitálových zisků od daně vzhledem k tomu, že je lze získat stejně snadno ve formě rozděleného zisku od převádějící společnosti, který by byl osvobozen od daně podle směrnice Rady 90/435/EHS ze 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států⁽¹⁾. Cíle směrnice 90/434/EHS a směrnice 90/435/EHS jsou v této konkrétní otázce stejné, ale podmínky, které jsou v nich požadovány, nejsou. Směrnice 90/434/EHS by proto měla být změněna, aby se požadavky v ní obsažené upravily podle požadavků směrnice 90/435/EHS a zohlednil se nižší práh podílu na základním kapitálu stanovený v uvedené směrnici.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 6. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2003/123/ES (Úř. věst. L 7, 13.1.2004, s. 41).

(17) S ohledem na rozšíření směrnice 90/434/EHS o částečná rozdělení a o přemístění sídla SE nebo SCE by se měla příslušným způsobem změnit působnost ustanovení o zamezení daňového úniku či vyhnutí se daňovým povinnostem.

(18) Směrnice 90/434/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 90/434/EHS se mění takto:

1. Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Rady 90/434/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění při fúzích, rozděleních, částečných rozděleních, převodech aktiv a výměně akcií týkajících se společností z různých členských států a při přemístění sídla evropské společnosti nebo evropské družstevní společnosti mezi členskými státy“.

2. Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Každý členský stát použije tuto směrnici na:

- a) fúze, rozdělení, částečná rozdělení, převody aktiv a výměny akcií, jichž se účastní společnosti ze dvou nebo více členských států;
- b) přemístění sídla evropských společností (Societas Europaea – SE), zavedených nařízením Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (*), a evropských družstevních společností (SCE), zavedených nařízením Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE) (**), z jednoho členského státu do jiného členského státu.

(*) Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

(**) Úř. věst. L 207, 18.8.2003, s. 1. Nařízení ve znění rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 15/2004 (Úř. věst. L 116, 22.4.2004, s. 68).“

3. Článek 2 se mění takto:

a) vkládá se nové písmeno ba), které zní:

„ba) „částečným rozdělením“ rozumí operace, při které společnost, aniž by byla zrušena, převádí jednu nebo více oblastí činnosti na jednu nebo více existujících nebo nově vytvořených společností, přičemž v převádějící společnosti zůstává nejméně jedna oblast činnosti, přičemž jejím společníkům jsou poměrným dílem vydány cenné papíry představující základní kapitál společností přijímajících tato aktiva a pasiva a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty nebo, pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty těchto cenných papírů;“

b) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) „výměnou akcií“ rozumí operace, při které společnost nabývá podíl na základním kapitálu jiné společnosti, a tím získává většinu hlasovacích práv v této společnosti nebo, drží-li tuto většinu, nabývá další podíl, přičemž společníkům této jiné společnosti jsou výměnou za jejich cenné papíry vydány cenné papíry představující základní kapitál první společnosti a případně vyplacena hotovost nepřesahující 10 % jmenovité hodnoty nebo, pokud jmenovitá hodnota neexistuje, účetní hodnoty cenných papírů vydaných výměnou;“

c) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„j) „přemístěním sídla“ rozumí operace, při které SE nebo SCE, aniž by byla zrušena nebo vytvořila novou právnickou osobu, přemísťuje své sídlo z jednoho členského státu do jiného členského státu.“

4. V čl. 3 písm. c) se osmá odrážka týkající se Itálie nahrazuje tímto:

„— imposta sul reddito delle società v Itálii,“.

5. Název hlavy II se nahrazuje tímto:

„HLAVA II

Pravidla platná pro fúze, rozdělení, částečná rozdělení a výměnu akcií“.

6. Článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

1. Fúze, rozdělení ani částečné rozdělení nemají za následek zdanění kapitálových zisků vypočtených jako rozdíl mezi skutečnou hodnotou převedených aktiv a pasiv a jejich hodnotou pro daňové účely.

Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) ‚hodnotou pro daňové účely‘ hodnota, na jejímž základě by byl vypočítán zisk nebo ztráta pro účely zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků převádějící společnosti, pokud by tato aktiva a pasiva byla prodána současně s fúzí, rozdělením nebo částečným rozdělením, ale nezávisle na této operaci;
- b) ‚převedenými aktivy a pasivy‘ aktiva a pasiva převádějící společnosti, která jsou v důsledku fúze, rozdělení nebo částečného rozdělení fakticky spojena se stálou provozovnou přijímající společnosti v členském státě převádějící společnosti a podílejí se na vytváření hospodářského výsledku, jenž je brán v úvahu pro daňové účely.

2. Použije-li se odstavec 1 a považuje-li členský stát převádějící společnost, která není jeho rezidentem, za daňově transparentní na základě svého zhodnocení právních charakteristik této společnosti vyplývajících z práva, podle něhož byla tato společnost založena, a zdaňuje-li proto společníky podle jejich podílu na ziscích převádějící společnosti, pokud takové zisky vznikly a podle doby, kdy vznikly, nezdaňuje daný stát příjmy, zisky ani kapitálové zisky vypočtené podle rozdílu mezi skutečnou hodnotou převedených aktiv a pasiv a jejich hodnotou pro daňové účely.

3. Odstavce 1 a 2 se použijí pouze tehdy, vypočítá-li přijímající společnost všechny nové odpisy a zisky nebo ztráty vztahující se k převedeným aktivům a pasivům podle pravidel, jimž by podléhala převádějící společnost nebo společnosti, kdyby k fúzi, rozdělení nebo částečnému rozdělení nedošlo.

4. Může-li přijímající společnost podle právních předpisů členského státu převádějící společnosti provést výpočet nových odpisů a zisků nebo ztrát vztahujících se k převedeným aktivům a pasivům na jiném základě, než je uvedeno v odstavci 3, nepoužije se odstavec 1 na aktiva a pasiva, u nichž přijímající společnost tuto možnost uplatní.“

7. Článek 6 se nahrazuje tímto:

„Článek 6

Pokud některý členský stát používá předpisy umožňující přijímající společnosti převzít ztráty převádějící společnosti, které dosud nebyly vyčerpány pro daňové účely, rozšíří daný stát v případech, kdy jsou operace uvedené v čl. 1 písm. a) uskutečňovány mezi společnostmi z členského státu převádějící společnosti, působnost těchto předpisů ve stejné míře tak, aby se vztahovaly i na převzetí těchto ztrát stálými provozovnami přijímající společnosti nacházejícími se na jeho území.“

8. V článku 7 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy se mohou odchýlit od odstavce 1, pokud podíl přijímající společnosti na základním kapitálu převádějící společnosti nepřesahuje 20 %.

Od 1. ledna 2007 nesmí minimální podíl přesahovat 15 %.
Od 1. ledna 2009 nesmí minimální podíl přesahovat 10 %.“

9. Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

1. Přidělení cenných papírů představujících základní kapitál přijímající nebo nabývací společnosti společníku převádějící nebo nabyté společnosti výměnou za jeho cenné papíry představující základní kapitál druhé společnosti při fúzi, rozdělení nebo výměně akcií nemá samo o sobě za následek zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků tohoto společníka.

2. Přidělení cenných papírů představujících základní kapitál přijímající společnosti společníku převádějící společnosti při částečném rozdělení nemá samo o sobě za následek zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků tohoto společníka.

3. Považuje-li členský stát společníka za daňově transparentního na základě svého zhodnocení právních charakteristik tohoto společníka vyplývajících z práva, podle něhož byl založen, a zdaňuje-li proto osoby mající podíl na společníkích podle jejich podílu na ziscích společníka, pokud takové zisky vznikly a podle doby, kdy vznikly, nezdaňuje tento stát příjmy, zisky ani kapitálové zisky těchto osob vzniklé z přidělení cenných papírů představujících základní kapitál přijímající nebo nabývací společnosti tomuto společníkovi.

4. Odstavce 1 a 3 se použijí pouze tehdy, nepříčte-li společník obdržným cenným papírům vyšší hodnotu pro daňové účely, než byla hodnota vyměněných cenných papírů bezprostředně před fúzí, rozdělením nebo výměnou akcií.
5. Odstavce 2 a 3 se použijí pouze tehdy, nepříčte-li společník souhrnu obdržných cenných papírů a cenných papírů držených v převádějící společnosti vyšší hodnotu pro daňové účely, než byla hodnota vyměněných cenných papírů držených v převádějící společnosti bezprostředně před částečným rozdělením.
6. Použití odstavců 1, 2 a 3 nebrání členským státům ve zdanění zisků plynoucích z následného převodu obdržných cenných papírů stejným způsobem, jakým by byl zdaněn zisk z převodu cenných papírů existujících před nabytím.
7. „Hodnotou pro daňové účely“ se v tomto článku rozumí částka, na jejímž základě by byl vypočten zisk nebo ztráta pro účely zdanění příjmu, zisku nebo kapitálových zisků společníka společnosti.
8. Má-li společník podle právních předpisů členského státu, jehož je daňovým rezidentem, právo zvolit si daňové zacházení odlišné od zacházení uvedeného v odstavcích 4 a 5, nepoužijí se odstavce 1, 2 a 3 na cenné papíry, u kterých společník toto právo uplatní.
9. Odstavce 1, 2 a 3 nejsou překážkou toho, aby členské státy braly při zdanění společníků v úvahu jakoukoliv výplatu hotovosti provedenou při fúzi, rozdělení, částečném rozdělení nebo výměně akcií.“
10. Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

1. Zahrnují-li aktiva převáděná při fúzi, rozdělení, částečném rozdělení nebo převodu aktiv stálou provozovnu převádějící společnosti, jež se nachází na území jiného členského státu než převádějící společnost, vzdá se členský stát převádějící společnosti práva na zdanění této stálé provozovny.

Členský stát převádějící společnosti může do zdanitelného příjmu této společnosti zahrnout ty ztráty stálé provo-

zovny, které mohly být dříve odečteny od zdanitelných příjmů společnosti v tomto státě a dosud nebyly vyrovnány.

Členský stát, v němž se stálá provozovna nachází, a členský stát přijímající společnosti použijí na převod ustanovení této směrnice, jako by členský stát, kde se nachází stálá provozovna, byl členským státem převádějící společnosti.

Tato ustanovení se rovněž použijí v případech, kdy se stálá provozovna nachází v členském státě, jehož je přijímající společnost rezidentem.

2. Pokud členský stát převádějící společnosti uplatňuje systém zdanění celosvětových zisků, je tento členský stát oprávněn odchýlně od odstavce 1 zdanit jakékoliv zisky nebo kapitálové zisky stálé provozovny plynoucí z fúze, rozdělení, částečného rozdělení nebo převodu aktiv, avšak jen za podmínky, že na daních, které by, nebýt této směrnice, byly vyměřeny ze zisků nebo kapitálových zisků v členském státě, v němž se stálá provozovna nachází, poskytne úlevu stejným způsobem a o stejnou částku, jako by tato daň byla skutečně vyměřena a zaplacená.“

11. Vkládá se nová hlava, která zní:

„HLAVA IVa

Zvláštní případ transparentních subjektů

Článek 10a

1. Považuje-li členský stát převádějící nebo nabytou společnost, která není rezidentem, za daňově transparentní na základě svého zhodnocení právních charakteristik dané společnosti vyplývajících z práva, podle něhož byla založena, je oprávněn neuplatňovat ustanovení této směrnice, zdaňuje-li přímého nebo nepřímého společníka dané společnosti podle příjmů, zisků nebo kapitálových zisků této společnosti.

2. Členský stát uplatňující právo uvedené v odstavci 1 poskytne úlevu na dani, která by, nebýt ustanovení této směrnice, byla vyměřena daňově transparentní společnosti z jejích příjmů, zisků nebo kapitálových zisků, a to stejným způsobem a ve stejné výši, kterou by daný stát stanovil, kdyby byla tato daň byla skutečně vyměřena a zaplacená.

3. Považuje-li členský stát přijímající nebo nabývací společnost, která není rezidentem, za daňově transparentní na základě svého zhodnocení právních charakteristik společnosti vyplývajících z práva, podle něhož byla založena, je oprávněn neuplatňovat čl. 8 odst. 1, 2 a 3.

4. Považuje-li členský stát přijímající společnost, která není rezidentem, za daňově transparentní na základě svého zhodnocení právních charakteristik společnosti vyplývajících z práva, podle něhož byla založena, může daný členský stát uplatnit vůči přímým nebo nepřímým společníkům stejné zacházení pro daňové účely, jaké by uplatnil, kdyby byla přijímající společnost v tomto členském státě rezidentem.“

12. Vkládá se nová hlava, která zní:

„HLAVA IVb

Pravidla pro přemístění sídla SE nebo SCE

Článek 10b

1. Jestliže

a) SE nebo SCE přemístí své sídlo z jednoho členského státu do jiného členského státu nebo

b) v souvislosti s přemístěním svého sídla z jednoho členského státu do jiného členského státu přestává být SE nebo SCE, která je rezidentem v prvním členském státě, rezidentem tohoto členského státu a stává se rezidentem jiného členského státu,

nemá přemístění sídla nebo skutečnost, že SE nebo SCE přestala být rezidentem, za následek zdanění kapitálových zisků vypočtených podle čl. 4 odst. 1 v členském státě, z něhož bylo sídlo přemístěno, pocházejících z aktiv a pasiv SE nebo SCE, která následně zůstávají fakticky spojena se stálou provozovnou SE nebo SCE v členském státě, z něhož bylo sídlo přemístěno, a podílejí se na vytváření hospodářského výsledku, jenž je brán v úvahu pro daňové účely.

2. Odstavec 1 se použije pouze tehdy, vypočítá-li SE nebo SCE všechny nové odpisy a zisky nebo ztráty vztahující se k aktivům a pasivům, která zůstávají fakticky spojena se stálou provozovnou, jako by nedošlo k přemístění sídla nebo jako by SE nebo SCE nepřestala být daňovým rezidentem.

3. Je-li SE nebo SCE oprávněna podle právních předpisů tohoto členského státu provést výpočet nových odpisů a zisků nebo ztrát vztahujících se k aktivům a pasivům, která zůstávají v tomto členském státě, na jiném základě, než je uveden v odstavci 2, nepoužije se odstavec 1 na aktiva a pasiva, u nichž je tato možnost uplatněna.

Článek 10c

1. Jestliže

a) SE nebo SCE přemístí své sídlo z jednoho členského státu do jiného členského státu nebo

b) v souvislosti s přemístěním sídla z jednoho členského státu do jiného členského státu přestává být SE nebo SCE, která je rezidentem v prvním členském státě, rezidentem tohoto členského státu a stává se rezidentem jiného členského státu,

příjmu členské státy nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případech, kdy jsou opravné položky nebo rezervy řádně vytvořené SE nebo SCE před přemístěním jejich sídla částečně nebo plně osvobozeny od daně a nepocházejí ze stálých provozoven v zahraničí, mohly být tyto opravné položky a rezervy převedeny se stejným osvobozením od daně stálou provozovnou SE nebo SCE, jež se nachází na území členského státu, z něhož bylo sídlo přemístěno.

2. Pokud by bylo společnosti přemísťující své sídlo v rámci území členského státu umožněno převzít nebo přenést zpět ztráty, které dosud nebyly vyčerpány pro daňové účely, umožní tento členský stát stále provozovně, jež se nachází na jeho území a patří SE nebo SCE přemísťující své sídlo, převzít ztráty SE nebo SCE, které dosud nebyly vyčerpány pro daňové účely, a to jestliže převzetí ztrát nebo jejich přenesení zpět by bylo umožněno za srovnatelných okolností společnosti, která má nadále v členském státě své sídlo nebo která je v tomto členském státě nadále daňovým rezidentem.

Článek 10d

1. Přemístění sídla SE nebo SCE nemá samo o sobě za následek zdanění příjmů, zisků nebo kapitálových zisků společníků.

2. Použití odstavce 1 nebrání členským státům ve zdanění zisků plynoucích z následného převodu obdržených cenných papírů představujících základní kapitál SE nebo SCE, která přemísťuje své sídlo.“

13. V článku 11 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členský stát může odmítnout použít veškerá ustanovení hlav II, III, IV a IVb nebo jejich část nebo je odepřít výhody z nich plynoucí, je-li zjevné, že fúze, rozdělení, částečné rozdělení, převod majetku, výměna akcií nebo přemístění sídla SE nebo SCE

a) má za svůj hlavní cíl nebo za jeden z hlavních cílů daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem; skutečnost, že některá z operací uvedených v článku 1 není prováděna z platných hospodářských důvodů jako je například restrukturalizace nebo racionalizace činnosti společností účastnících se této operace, může vést k předpokladu, že hlavním cílem nebo jedním z hlavních cílů této operace je daňový únik či vyhnutí se daňovým povinnostem;

b) má za výsledek, že společnost, ať už se této operace účastní nebo ne, přestane splňovat podmínky požadované pro zastoupení zaměstnanců v orgánech společnosti podle pravidel platných před touto operací.“

14. Příloha se nahrazuje zněním uvedeným v příloze této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s ustanoveními této směrnice

o přemístění sídla SE nebo SCE a s písmenem a) přílohy této směrnice do 1. ledna 2006. Členské státy Komisi neprodleně sdělí znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí, pokud jde o jiná ustanovení než ustanovení uvedená v odstavci 1, do 1. ledna 2007. Členské státy Komisi neprodleně sdělí znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 17. února 2005.

Za Radu

J.-C. JUNCKER

předseda

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA

SEZNAM SPOLEČNOSTÍ ZMÍNĚNÝCH V ČL. 3 PÍSM. a)

- a) společnosti založené podle nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) a směrnice Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců, a družstevní společnosti založené podle nařízení Rady (ES) č. 1435/2003 ze dne 22. července 2003 o statutu evropské družstevní společnosti (SCE) a směrnice Rady 2003/72/ES ze dne 22. července 2003, kterou se doplňuje statut evropské družstevní společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců;
- b) společnosti podle belgického práva nazvané ‚société anonyme‘/‚naamloze vennootschap‘, ‚société en commandite par actions‘/‚commanditaire vennootschap op aandelen‘, ‚société privée à responsabilité limitée‘/‚besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid‘, ‚société coopérative à responsabilité limitée‘/‚coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid‘, ‚société coopérative à responsabilité illimitée‘/‚coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid‘, ‚société en nom collectif‘/‚vennootschap onder firma‘, ‚société en commandite simple‘/‚gewone commanditaire vennootschap‘, veřejné podniky, které přijaly některou z výše uvedených právních forem, a jiné společnosti založené podle belgického práva podléhající belgické dani z příjmů právnických osob;
- c) společnosti podle českého práva nazvané ‚akciová společnost‘, ‚společnost s ručením omezeným‘;
- d) společnosti podle dánského práva nazvané ‚aktieselskab‘ a ‚anpartsselskab‘. Ostatní společnosti podléhající dani podle zákona o dani z příjmu právnických osob, pokud je jejich zdanitelný příjem vypočítáván a zdaňován v souladu s obecnými daňovými právními předpisy platnými pro ‚aktieselskaber‘;
- e) společnosti podle německého práva nazvané ‚Aktiengesellschaft‘, ‚Kommanditgesellschaft auf Aktien‘, ‚Gesellschaft mit beschränkter Haftung‘, ‚Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit‘, ‚Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft‘, ‚Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts‘ a jiné společnosti založené podle německého práva podléhající německé dani z příjmů právnických osob;
- f) společnosti podle estonského práva nazvané ‚täisühing‘, ‚usaldusühing‘, ‚osaühing‘, ‚aktsiaselts‘, ‚tulundusühistu‘;
- g) společnosti podle řeckého práva nazvané ‚ανώνυμη εταιρεία‘, ‚εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)‘;
- h) společnosti podle španělského práva nazvané ‚sociedad anónima‘, ‚sociedad comanditaria por acciones‘, ‚sociedad de responsabilidad limitada‘ a veřejnoprávní subjekty řídící se soukromým právem;
- i) společnosti podle francouzského práva nazvané ‚société anonyme‘, ‚société en commandite par actions‘, ‚société à responsabilité limitée‘, ‚sociétés par actions simplifiées‘, ‚sociétés d’assurances mutuelles‘, ‚caisses d’épargne et de prévoyance‘, ‚sociétés civiles‘, které automaticky podléhají dani z příjmů právnických osob, ‚coopératives‘, ‚unions de coopératives‘, veřejnoprávní průmyslové a obchodní podniky a závody a jiné společnosti založené podle francouzského práva podléhající francouzské dani z příjmu právnických osob;
- j) společnosti založené nebo působící podle irského práva, subjekty registrované podle ‚Industrial and Provident Societies Act‘, subjekty typu ‚building societies‘ registrované podle ‚Building Societies Acts‘ a spořitelní banky ve smyslu ‚Trustee Savings Banks Act‘ z roku 1989;
- k) společnosti podle italského práva nazvané ‚società per azioni‘, ‚società in accomandita per azioni‘, ‚società a responsabilità limitata‘, ‚società cooperativa‘, ‚società di mutua assicurazione‘ a soukromé a veřejné subjekty vykonávající činnost zcela nebo převážně obchodní povahy;
- l) podle kyprského práva ‚εταιρεία‘, jak jsou vymezeny v zákonech o dani z příjmů;
- m) společnosti podle lotyšského práva nazvané ‚akciju sabiedrība‘, ‚sabiedrība ar ierobežotu atbildību‘;
- n) společnosti založené podle litevského práva;

- o) společnosti podle lucemburského práva nazvané ‚société anonyme‘, ‚société en commandite par actions‘, ‚société à responsabilité limitée‘, ‚société coopérative‘, ‚société coopérative organisée comme une société anonyme‘, ‚association d'assurances mutuelles‘, ‚association d'épargne-pension‘, ‚entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public‘, a jiné společnosti založené podle lucemburského práva podléhající lucemburské dani z příjmů právnických osob;
 - p) společnosti podle maďarského práva nazvané ‚közkereseti társaság‘, ‚betéti társaság‘, ‚közös vállalat‘, ‚korlátolt felelőséégű társaság‘, ‚részvénytársaság‘, ‚egyesülés‘, ‚közhasznú társaság‘, ‚szövetkezet‘;
 - q) společnosti podle maltského práva nazvané ‚Kumpaniji ta' Responsabilita Limitata‘, ‚Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum fazzjonijiet‘;
 - r) společnosti podle nizozemského práva nazvané ‚naamloze vennootschap‘, ‚besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid‘, ‚Open commanditaire vennootschap‘, ‚Coöperatie‘, ‚onderlinge waarborgmaatschappij‘, ‚Fonds voor gemene rekening‘, ‚vereniging op coöperatieve grondslag‘, ‚vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt‘ a jiné společnosti založené podle nizozemského práva podléhající nizozemské dani z příjmů právnických osob;
 - s) společnosti podle rakouského práva nazvané ‚Aktiengesellschaft‘, ‚Gesellschaft mit beschränkter Haftung‘, ‚Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften‘;
 - t) společnosti podle polského práva nazvané ‚spółka akcyjna‘, ‚spółka z ograniczoną odpowiedzialnością‘;
 - u) obchodní společnosti nebo společnosti občanského práva obchodní povahy nebo jiné právnické osoby, které jsou průmyslovými a obchodními podniky a které jsou založeny podle portugalského práva;
 - v) společnosti podle slovinského práva nazvané ‚delniška družba‘, ‚komanditna družba‘, ‚družba z omejeno odgovornostjo‘;
 - w) společnosti podle slovenského práva nazvané ‚akciová spoločnosť‘, ‚spoločnosť s ručením obmedzeným‘, ‚komanditná spoločnosť‘;
 - x) společnosti podle finského práva nazvané ‚osakeyhtiö‘/‚aktiebolag‘, ‚osuuskunta‘/‚andelslag‘, ‚säästöpankki‘/‚sparbank‘ and ‚vakuutusyhtiö‘/‚försäkringsbolag‘;
 - y) společnosti podle švédského práva nazvané ‚aktiebolag‘, ‚försäkringsaktiebolag‘, ‚ekonomiska föreningar‘, ‚sparbanker‘, ‚ömsesidiga försäkringsbolag‘;
 - z) společnosti založené podle práva Spojeného království.“
-

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 28. února 2005

o jmenování nizozemského člena Výboru regionů

(2005/172/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 263 této smlouvy,

s ohledem na návrh nizozemské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rada přijala rozhodnutí 2002/60/ES o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů⁽¹⁾.
- (2) Po odstoupení G.A.A. VERKERKA, které bylo Radě oznámeno dne 6. října 2004, se uvolnilo místo člena Výboru regionů,

ROZHODLA TAKTO:

Jediný článek

Pieter Theodoor VAN WOENSEL, Wethouder van Den Haag, je jmenován členem Výboru regionů jako nástupce G.A.A. VERKERKA na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2006.

V Bruselu dne 28. února 2005.

Za Radu

F. BODEN

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 26.1.2002, s. 38.

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 12. května 2004

o státní podpoře prováděné Španělskem pro další podporu na restrukturalizaci ve prospěch španělských státních loděnic

Věc státní podpora C 40/00 (ex NN 61/00)

(oznámeno pod číslem dokumentu K(2004) 1620)

(Pouze španělské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2005/173/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

vzhledem k těmto důvodům:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na první pododstavec čl. 88 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1540/98 ze dne 29. června 1998, kterým se stanoví nová pravidla pro podporu lodního stavitelství⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1013/97 ze dne 2. června 1997 o podpoře některým loděnicím při restrukturalizaci⁽²⁾,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými ustanoveními⁽³⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

I. POSTUP

- (1) Na základě nařízení (ES) č. 1013/97 schválila Komise svým rozhodnutím ze dne 6. srpna 1997⁽⁴⁾ podporu na restrukturalizaci ve prospěch španělských státních loděnic ve výši přibližně 1,9 miliard EUR. V souladu se zmíněným nařízením bylo podmínkou pro schválení podpory neposkytnutí žádné další podpory pro restrukturalizační účely.
- (2) Prostřednictvím tisku se Komise dozvěděla o tom, že v letech 1999 až 2000 došlo k různým transakcím, které se týkaly španělských civilních státních loděnic. Dopisy ze dne 27. ledna a 29. března 2000 si Komise vyžádala informace k této záležitosti. Španělsko neodpovědělo na žádný z dopisů.
- (3) Na základě rozhodnutí ze dne 12. července 2000 Komise zahájila vyšetřovací řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (dále jen „zahájení“) ohledně transakce, na jejímž základu státní holdingová společnost „Sociedad Estatal de Participaciones Industriales“ (SEPI) odkoupila jako samostatné podniky obě dvě loděnice Juliana a Cádiz a továrnu na motory Manises od akciové společnosti „Astilleros Españoles S.A.“. Španělské orgány byly o tomto rozhodnutí informovány dopisem Komise ze dne 1. srpna 2000.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 202, 18.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 148, 6.6.1997, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 328, 18.11.2000, s. 16 a Úř. věst. C 21, 24.1.2002, s. 17 a Úř. věst. C 199, 23.8.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 354, 21.11.1997, s. 2.

- (4) Španělsko předložilo své připomínky k zahájení řízení prostřednictvím dopisů ze dne 18. května a 24. září 2001. Také informovalo Komisi o tom, že se společnost SEPI v červenci 2000 rozhodla sloučit všechny státní španělské loděnice do jedné skupiny.
- (5) Dne 28. listopadu 2001 se Komise rozhodla rozšířit řízení stanovené v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (dále jen „první rozšíření“) o doplňkové transakce mezi společnostmi SEPI a Bazán na straně jedné a společností AESA a Bazán na straně druhé uskutečněné za účelem vzniku nové skupiny IZAR. Dopisem ze dne 28. listopadu 2001 informovala Komise Španělsko o rozšíření řízení a vyžádala si příslušné informace, aby mohla posoudit charakter podpory obsažený v daných transakcích. Dopisem ze dne 29. listopadu 2002 Komise vysvětlila, že pro účely správného posouzení potřebuje výroční závěrky předmětných loděnic a společnosti AESA, jakož i jakoukoliv další dokumentaci, která by doložila, jak byl v okamžiku změny vlastníků proveden odhad ceny podniků.
- (6) Dopisem ze dne 31. ledna 2002 předložilo Španělsko své připomínky ohledně prvního rozšíření řízení. Komise připomněla Španělsku dopisem ze dne 28. února 2002, že dosud neposlalo výroční zprávy podniků. Španělsko poskytlo více informací prostřednictvím dopisů ze dne 29. července 2002, nicméně tyto informace nezahrnovaly požadované výroční zprávy.
- (7) Protože Španělsko neposkytlo výroční zprávy, Komise se dne 12. srpna 2002 rozhodla zaslat výzvu k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES⁽¹⁾ a vyzvala Španělsko, aby zaslalo požadované informace. Španělsko bylo informováno dopisem ze dne 12. srpna 2002. Komise zdůraznila, že pokud neobdrží požadované informace, přijme konečné rozhodnutí, které bude vycházet z dostupných informací, jež v danou chvíli má k dispozici. Dopisem ze dne 16. října 2002 Španělsko odpovědělo na výzvu, ale neposkytlo požadované výroční zprávy.
- (8) Dne 27. května 2003 Komise rozhodla o dalším rozšíření řízení stanoveného v čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES (dále jen „druhé rozšíření“) za účelem zahrnout do něj státní podporu, kterou právě odhalila a která se jevila jako nezákonná, vzhledem k transakcím mezi společností SEPI a společností AESA a jejími loděnicemi. Dopisem ze dne 27. května 2003 Komise informovala Španělsko o rozšíření řízení a požádala o veškeré informace k dané věci, aby mohla posoudit podezřelou podporu. Dopisem ze dne 10. července 2003 Španělsko odpovědělo na druhé rozšíření. Prostřednictvím dopisů ze dne 16. října a 11. listopadu 2003 si Komise vyžádala další vysvětlení. Španělsko odpovědělo dopisem ze dne 25. listopadu 2003 a poslalo další informace prostřednictvím dopisu ze dne 14. dubna 2004.
- (9) Po zahájení řízení obdržela Komise připomínky Dánska prostřednictvím dopisu ze dne 18. prosince 2000 a po prvním rozšíření také připomínky Spojeného království prostřednictvím dopisu ze dne 22. února 2002. Po druhém rozšíření zaslala dopisem ze dne 24. září 2003 své připomínky loděnice Royal Van Lent Shipyard, stejného dne byly obdrženy připomínky strany, která požádala o anonymitu, a připomínky skupiny IZAR byly obdrženy prostřednictvím dopisu ze dne 6. října 2003. Tyto připomínky byly odeslány Španělsku prostřednictvím dopisů ze dne 14. února 2001, 6. března 2002 a 13. října 2003. Španělsko sdělilo své připomínky prostřednictvím dopisů ze dne 14. března 2001, 4. dubna 2002 a 10. listopadu 2003. Dne 14. listopadu 2003 podala skupina IZAR odvolání⁽²⁾ proti Komisi před Soudem prvního stupně a požádala o zrušení druhého rozšíření řízení.

II. PODROBNÝ POPIS PODPORY

Příjemci podpory

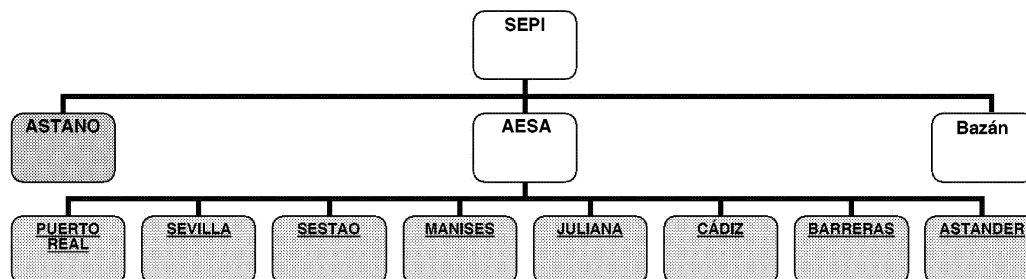
- (10) Dotyčnými podniky jsou: Astilleros Españoles S.A. (AESA), E.N. Bazán de Construcciones Navales Militares S.A. („Bazán“), IZAR Construcciones Navales („IZAR“), Astilleros de Cádiz S.R.L. („Cádiz“), Astilleros de Puerto Real S.R.L. („Puerto Real“), Astilleros de Sestao S.R.L. („Sestao“), Astilleros de Sevilla S.R.L. („Sevilla“), Juliana Constructora Gijonesa S.A. („Juliana“), Fábrica de motores diésel de Manises S.A. („Manises“) a Astilleros y Talleres del Noroeste („Astano“, které později změnily své jméno na „Fene“).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

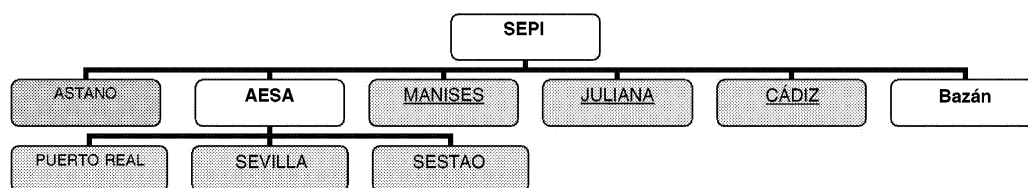
⁽²⁾ Úř. věst. C 21, 24.1.2004, s. 41, věc T-381/03.

Transakce spadající do tohoto řízení

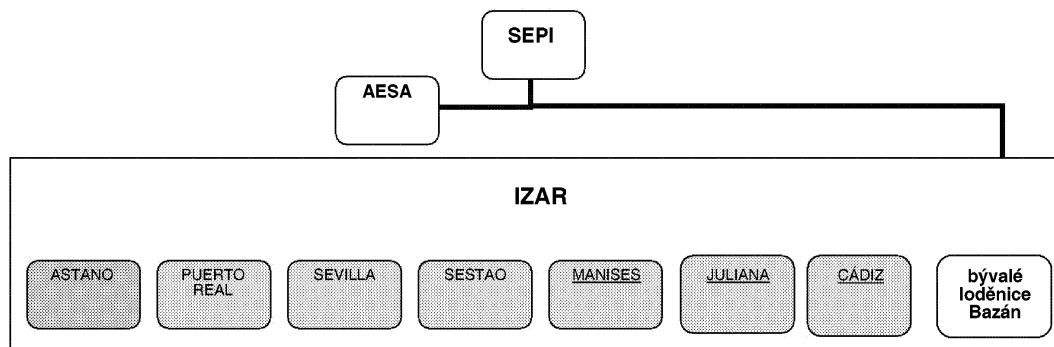
- (11) Od roku 1998 patří všechny španělské státní loděnice do struktury státní holdingové společnosti s názvem SEPI. Před rokem 1998 všechny civilní loděnice, kromě Astano, kterou již vlastnil SEPI přímo, byly nezávislými podniky v držení společnosti AESA, pobočky SEPI. Společnost AESA neprováděla přímé aktivity v oblasti stavby lodí, nýbrž byla závislou společností, která aktivně řídila své loděnice. SEPI byl také majitelem Bazánu, podniku, který původně zahrnoval tři vojenské loděnice (ne jako nezávislé podniky). Začátkem roku 1998 byla vlastnická struktura státních loděnic následující:

- (12) V prvním kole transakcí (dále jen „převod 1“) dne 28. prosince 1999 koupil SEPI loděnice Cádiz a Juliana a podnik na lodní motory Manises od společnosti AESA za cenu 15 300 000 EUR⁽¹⁾. Loděnice Barreras a Astander byly privatizovány a nejsou již předmětem současného řízení. To vedlo ke změnám a vzniku následující struktury:

- (13) V červenci 2000 se SEPI rozhodl sloučit všechny státní loděnice do jedné skupiny. Fúze proběhla ve dvou hlavních operacích. V první („převod 2“) skupina vojenských loděnic Bazán, vlastnictví SEPI, koupila od AESY všechny tři loděnice, které zůstávaly v jejím držení (Puerto Real, Sestao, Sevilla), každou z nich za jednu pesetu.
- (14) V druhé operaci („převod 3“) koupil Bazán tři loděnice (Juliana, Cádiz a Astano) a továrnu na diesellové motory v Manises přímo od SEPI, také každou z nich za jednu pesetu. Všechny podniky byly rozpuštěny a znovu sloučeny v Bazánu, který změnil jméno na IZAR. Současná struktura loděnic je následující:

⁽¹⁾ Finanční částky tohoto rozhodnutí jsou všeobecně zaokrouhleny, uváděny v eurech, výpočet převodem z peset.

Rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (15) Při zahájení šetření Komise prohlásila, že měla pochybnosti, zda převod 1, při kterém SEPI zaplatil společnosti AESA cenu, která, jak se později ukázalo, dosáhla částky 60 milionů EUR za všechny tři podniky – Juliana, Cádiz a Manises, nepředstavoval státní podporu.
- (16) Také byly pochybnosti o tom, zda taková podpora byla slučitelná s principy společného trhu, neboť se zdálo, že odporuje rozhodnutí Komise z roku 1997, kterým byl schválen poslední balíček podpory na restrukturalizaci ve prospěch státních loděnic, a tudíž šlo o neslučitelnou podporu na restrukturalizaci, viz první odrážka druhého pododstavce čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 1540/98. Toto zjištění se zakládalo hlavně na následujících argumentech:
- (17) Především se „prodej“ nezdál být opravdovou operací, nýbrž spíše kapitálovým vkladem, který umožnil společnosti AESA a loděnicím, které jí i nadále patřily (Puerto Real, Sevilla a Sestao), aby fungovala dál.
- (18) Za druhé, vzhledem k jejímu předchozímu chování a jejím, jak se zdá, slabým výsledkům, se zdálo nepravděpodobné, že nějaký obchodní investor bude ochoten koupit loděnice ve stavu, v jakém byly.

První rozhodnutí o rozšíření vyšetřovacího řízení

- (19) Dne 25. listopadu 2001 se Komise rozhodla rozšířit řízení o převody 2 a 3, provedené za účelem sloučení všech státních španělských loděnic do jedné skupiny. Při rozšíření vyšetřování Komise zjistila, že existovalo blízké spojení s transakcemi, které se odehrály mezi lety 1999 a 2000 a které ve svém výsledku vedly k vytvoření skupiny pro všechny státní loděnice. Proto se řízení muselo rozšířit o všechny transakce, které vedly k fúzi, aby bylo možné posoudit kompletně a správně možnou státní podporu civilním loděnicím, která byla obsažena v různých transakcích skupiny SEPI.
- (20) V tomto kontextu Komise zdůraznila, že kapitálový vklad do podniků ve vlastnictví státu musí být proveden za tržních podmínek, aby byla vyloučena existence státní podpory. Z toho důvodu měla Komise pochybnosti, zda cena prodeje, to jest 1 peseta za každou loděnici a 1 peseta za továrnu na motory, může být považována za tržní cenu, a zda tedy ekonomická výhoda vyplývající

ze státní podpory nebyla udělena skupině IZAR prostřednictvím uvedených transakcí.

- (21) Protože komunitární nařízení v této věci nedovolovala další záchrannou podporu na restrukturalizaci ve prospěch civilních státních loděnic, Komise měla pochybnosti, zda tyto transakce jsou slučitelné s principy společného trhu.

Druhé rozhodnutí o rozšíření vyšetřovacího řízení

- (22) Ve svém následujícím šetření Komise odhalila, že v roce 1999 SEPI půjčil 194 400 000 EUR všem třem podnikům, Cádiz, Juliana a Manises, které právě koupil. Protože se zdá, že tyto půjčky byly poskytnuty podnikům v krizi, Komise se domnívala, že mohly představovat státní podporu.
- (23) Kromě toho Komise zjistila, že AESA přijala 18. července 2000 kapitálový vklad od SEPI ve výši 252 400 000 EUR, který mohl představovat státní podporu. Bylo ověřeno, že loděnice Puerto Real, Sestao a Sevilla obdržely téměř současně kapitálové vklady od AESA prakticky ve stejné výši. Tento kapitálový vklad od AESA do jejich tří loděnic se konal o dva dny dříve, než byly převedeny na společnost Bazán.
- (24) A konečně se zdálo, že Bazán dostal kompenzaci za ztrátu ve výši 68 200 000 EUR za to, že koupil loděnice Astano, Cádiz, Juliana a Manises. Proto si Komise položila otázku, jestli společnost SEPI vložila kapitál do všech čtyř podniků v souvislosti s jejich převedením na Bazán.
- (25) Na základě této nové informace, přímo spojené s převody, které vedly k vytvoření skupiny IZAR dne 27. května 2003, se Komise rozhodla rozšířit řízení, protože měla pochybnosti o tom, zda tyto půjčky a kapitálové vklady jsou slučitelné s principy společného trhu.
- (26) Konečně je také patrné, že při druhém rozšíření vyšetřovacího řízení Komise zdůraznila, že v případě, že by se potvrdily pochybnosti týkající se udělení dodatečné podpory, by podle vyjádření rozhodnutí, kterým bylo zahájeno toto řízení, bylo možné se domnívat, že podpora udělená v roce 1997 pro další restrukturalizaci španělských státních loděnic je neslučitelná s tržními zásadami, a musí být vrácena.

III. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

Připomínky při zahájení řízení

- (27) Při zahájení řízení obdržela Komise připomínky Dánska, které se domnívalo, že transakce mezi AESA a SEPI má být považována za nezákonný kapitálový vklad, který porušuje balíček podpory dohodnutý v roce 1997 pro AESA. Dánsko proto podpořilo rozhodnutí Komise zahájit řízení.
- (28) Kromě toho Dánsko také uvedlo, že vzhledem k tomu, že Bazán v roce 1998 obdržel podporu za podmínky, že ukončí obchodní stavbu lodí, koupě několika loděnic ze strany Bazánu nerespektovala zmíněnou podmínku. A konečně, Dánsko uvedlo, že dánské loděnice trpěly konkurencí španělských loděnic, které dostaly státní podporu.

Připomínky k prvnímu rozšíření

- (29) Komise obdržela připomínky ze strany Spojeného království ohledně rozšíření řízení. Spojené království sdílí pochybnosti Komise o tom, zda restrukturalizace státních loděnic ve Španělsku je slučitelná s tržními zásadami. Především vyslovuje obavu ohledně vypořádání dluhů státního podniku AESA, které podle Spojeného království byly v okamžiku transakce značné. Spojené království se domnívá, že přeskupit obchodní a loďařské skupiny do jedné společnosti IZAR dává větší možnosti pro možné neplnění norem týkajících se státní podpory.

- (30) Podle Spojeného království je široce sdíleným názorem mezi britskými průmyslníky stanovisko, že španělské loděnice dostávají důležité loďařské a transformační zakázky nikoliv díky své vlastní konkurenceschopnosti, nýbrž kvůli podpurným opatřením, ze kterých mají výhody. Tvrdí, že existují konkrétní případy, kdy se těmto loděnicím přidělila zakázka v soutěži, do které se přihlášily také britské loděnice, a to za podmínek, při kterých nebylo jasné, zda se jedná o normální obchodní podmínky. Také se domnívá, že se využívají neustálé změny v osobě vlastníka schodkových loděnic jako mechanismus, který umožňuje nepřetržitě dotovat toto odvětví, a tím oddalovat restrukturalizaci, která je nutná.

Připomínky k druhému rozšíření řízení

- (31) Komise obdržela připomínky od tří stran. Jedna strana, která žádala anonymitu, vydala společné stanovisko

k tomuto případu a k věci státní podpory C 38/03 (ex NN 10/03) ⁽¹⁾. Tvrdí, že skupina IZAR se věnuje stavbě, opravě, údržbě a transformaci výletních lodí, především luxusních jachet, a zdůrazňuje, že podpora, která je předmětem zkoumání, vytvořila vážné pokřivení trhu výletních lodí, a že se zařízení vojenských loděnic IZARU v Cartageně a San Fernandu používají za tímto účelem. Další stanovisko, také společné pro tuto záležitost a pro C 38/03, obdržela Komise od Royal van Lent Shipyard Royal BV, která se věnuje konstrukci obrovských jachet. Podnik tvrdí, že podpora udělená španělskou vládou během posledních let velmi poškodila mnohé konkurenty na tomto trhu.

- (32) Komise také obdržela stanovisko skupiny IZAR, které uvádí, že prostředky poskytnuté společností SEPI nemohou být považovány za státní zdroje. Co se týče půjčky ve výši 194 400 000 EUR, kterou poskytl SEPI společnosti AESA, IZAR tvrdí, že se nejednalo o novou půjčku, ale pouze o převzetí půjčky ze strany SEPI, kterou AESA už předtím poskytla svým loděnicím. Pokud jde o kapitálový vklad 254 400 000 EUR, poskytnutý společností SEPI společnosti AESA, IZAR tvrdí, že k tomu došlo v září 2000, to znamená ve chvíli, kdy AESA nevlastnila žádnou loděnici, a proto není možné jej považovat za podporu loděnicím. Pokud jde o krytí ztrát ve výši 68 200 000 EUR ze strany SEPI vůči IZARU, tvrdí IZAR, že k tomu nikdy nedošlo, jak vyplývá z jeho výroční zprávy, a dodává, že byla aplikována nesprávná právní norma, a že není právně opodstatněné vracet jakoukoliv podporu poskytnutou španělským státním loděnicím v roce 1997.

IV. PŘIPOMÍNKY ŠPANĚLSKA

Připomínky k zahájení řízení

- (33) Ve svých připomínkách k zahájení řízení Španělsko vysvětlilo, že částka, kterou společnost SEPI zaplatila společnosti AESE za obě loděnice a továrnu na motory, byla znatelně nižší, než ta, která je uvedena ve spisu o zahájení řízení. Skutečná cena za všechny tři podniky činila 15 300 000 EUR (a nikoliv uvedených 60 milionů), rozdělených následujícím způsobem: 8 054 000 za Cádiz; 5 235 000 za Julianu a 2 013 000 za Manises.
- (34) Španělsko kromě toho také předložilo Komisi vysvětlení, proč podle jeho názoru převod č. 1 nepředstavoval státní podporu. Hlavním argumentem je, že transakce se uskutečnila za účelem přípravy privatizace všech tří podniků. Vzhledem k tomu, že SEPI je odborníkem na privatizaci, bylo třeba převést všechny tři podniky na SEPI. Nicméně se velmi brzy ukázalo, že nebylo možné najít nějakého zainteresovaného kupce. To byl důvod pozdějšího převodu zmíněných podniků na Bazán.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 201, 26.8.2003, s. 3.

- (35) Vzhledem k tomu, že záměrem transakcí bylo připravit všechny tři podniky k privatizaci, domnívá se Španělsko, že SEPI nemusel vystupovat a jednat jako tržní hráč, když kupoval podniky, ale pouze zaplatit rozumnou cenu, a za takových okolností vypadala účetní hodnota jako optimální řešení.

Připomínky po prvním rozšíření

- (36) Po prvním rozšíření řízení předalo Španělsko Komisi následující zdůvodnění toho, proč podle něj nedošlo ke státní podpoře v případech převodů 1 a 2, to znamená, proč byla cena jedné pesety za podnik správná.
- (37) Podle Španělska se SEPI jako 100 % akcionář všech dotyčných podniků choval tržně, když se rozhodl reorganizovat celé odvětví stavby lodí sloučením do jedné skupiny za účelem využití společné synergie. Také bylo třeba zvýšit kapacitu vojenské výroby, vzhledem k velkému množství zakázek a očekávanému budoucímu navýšení v tomto odvětví.
- (38) Španělsko také zdůraznilo, že neexistoval žádný vztah mezi první skupinou transakcí, kterých se účastnily AESA a SEPI, a druhou skupinou, která vedla k vytvoření IZARU. První transakce byly zaměřeny na privatizaci všech tří podniků, zatímco ty druhé směřovaly k vytvoření silné skupiny španělského loďství.
- (39) Španělsko tvrdí, že to, že se cena za stejné podniky (Cádiz, Juliana a Manises) v krátkém období změnila z 15 300 000 na 3 pesety, pouze dokazuje, že obě transakce sledovaly rozdílné cíle.
- (40) Převod loděnic na Bazán, se všemi jejich aktivy a pasivy, neposkytuje žádnou výhodu žádné loděnici. Kromě toho také Španělsko tvrdí, že v těchto transakcích nebyly použity veřejné zdroje.
- (41) Španělsko také odůvodňuje, že ačkoliv by se mohla prokázat nějaká výhoda pro Bazán při převodu 2,

vojenská podstata Bazánu vyvolává pochybnosti o správnosti použití čl. 88 odst. 2 Smlouvy vzhledem k výjimce stanovené v článku 296 Smlouvy o ES.

- (42) V připomínkách se také uvádí, že cena stanovená v určité interní transakci ve skupině nemusí nutně vycházet z tržních cen. Dodává, že u transakcí byly stanovené ceny (1 peseta) zcela rozumné a odrážely hodnotu dotyčných loděnic. Tržní investor by nezaplatil víc a použít cenu rovnající se účetní hodnotě by nebylo bývalo v dané situaci vhodné.
- (43) Španělsko zdůrazňuje jako všeobecný princip, že reorganizace činností v rámci téže skupiny nepostihuje konkurenční situaci nového, nedávno vytvořeného podniku nebo situaci podniků, které do něho patří. V této věci se Španělsko odvolalo na jurisdikci Soudního dvoru Evropského společenství, konkrétně na jeho rozsudky ve věci 61/79, Denkavit Italiana⁽¹⁾, ve věci C-387/92, Banco Exterior de España⁽²⁾ a ve věci C-200/97, Ecotrade a Altiformi⁽³⁾.
- (44) Na podporu, v případě, že se Komise domnívá, že cena je příliš nízká, a proto představuje podporu Bazánu/IZARU, se Španělsko dovolává rozhodnutí Komise⁽⁴⁾ ze dne 27. června 1994, ve kterém se praví, že ačkoliv zaplacená cena za převod jedné automobilové továrny mezi společnostmi Treuhand byla pravděpodobně příliš nízká, je to irelevantní, protože se jednalo o interní transakci Treuhandu.
- (45) Kromě toho Španělsko prohlašuje, že neexistovala žádná rozumná tržní cena, a proto Komise nemohla určit kontroverzní státní podporu, jak vyžaduje nařízení (ES) č. 659/1999, judikatura a praxe samotné Komise.
- (46) Kromě toho Španělsko poskytlo informace o účetní hodnotě postižených loděnic a o možných ekonomických rizicích pro každou z nich. Rizika byla rozdělena do tří skupin: ekonomické riziko u existujících zakázek, ekonomické riziko z důvodu sníženého využití kapacity a další ekonomická rizika (obchodní, pracovní a daňové). Španělsko tvrdí, že použitím účetní hodnoty jako reference a odpočtem vypočítaných rizik odráží cena 1 pesety za podnik skutečnou hodnotu, a proto nedošlo k žádnému zvýhodnění kupce Bazánu/IZARU (viz tabulka 1).

⁽¹⁾ Sb. 1980, bod 1205.

⁽²⁾ Sb. 1994, bod I-877.

⁽³⁾ Sb. 1998, bod I-7907.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 385, 31.12.1994, s. 1.

Tabulka 1

Účetní hodnoty a rizika ve vztahu k jednotlivým transakcím v červenci 2000

(v milionech EUR)

Podnik	Účetní hodnota	Vypočítané riziko	Vypočítaná čistá hodnota
Podniky prodané společností AESA společností Bazán			
Puerto Real	68,8	[...] (*)	[...]
Sestao	91,1	[...]	[...]
Sevilla	37,8	[...]	[...]
Podniky prodané společností SEPI společností Bazán			
Cádiz	- 20,9	[...]	[...]
Juliana	- 31,6	[...]	[...]
Manises	- 14,7	[...]	[...]
Astano	1,0	[...]	[...]

(*) Důvěrné informace.

(47) V reakci na dánské stanovisko Španělsko prohlásilo, že komentáře Dánska ohledně podpory Bazánu nepostihují toto řízení a netýkají se dané věci. Španělsko kromě toho odmítlo tvrzení, že transakce mezi společnostmi AESA a SEPI představují podporu; podle něj neobsahovaly žádný neodůvodněný tok fondů. A konečně Španělsko tvrdí, že problémy, kterým čelí dánské loděnice, nejsou dány konkurencí španělských loděnic, ale nezákonnou konkurencí korejskou.

(48) Ohledně připomínek ze strany Spojeného království, Španělsko vyjádřilo své překvapení k tvrzení o křížových subvencích mezi vojenskou a civilní produkcí, protože, jak uvádí, Spojené království má mnoho loděnic se smíšenou civilní a vojenskou výrobou. Také odmítá nařčení, že by se španělské loděnice obohacily jakýmkoliv způsobem nepovoleným Evropskou komisí.

Připomínky po druhém rozšíření

(49) Po druhém rozšíření řízení předložilo Španělsko Komisi následující argumenty ke zdůvodnění, proč se podle jeho názoru nejednalo o státní podporu při poskytování půjček a kapitálových vkladů analyzovaných Komisí.

(50) Především Španělsko tvrdí, že společnost SEPI jednala jako soukromý investor v tržním hospodářství, které usiluje o dosažení co největších zisků, a že Komise nedokázala, že by prostředky společnosti SEPI pocházely od státu, nebo že by bylo možné mu je přiřknout.

(51) Ohledně půjček poskytnutých ze strany společnosti SEPI podnikům Cádiz, Juliana a Manises, Španělsko prohlašuje,

že když 22. prosince 1999 na sebe společnost SEPI vzala péči o všechny tři podniky, měly dluhy vůči AESA ve výši: 120 800 000 EUR (Cádiz), 47 200 000 EUR (Juliana) a 24 100 000 EUR (Manises). SEPI tyto závazky vůči AESA převzala. Není tedy možné se domnívat, že šlo o další podporu loděnicím. Kromě toho uplatněné úrokové sazby byly obdobné jako sazby tržní. (MIBOR + 8 bodů).

(52) Pokud jde o kapitálový vklad ve výši 254 400 000 EUR ze strany společnosti SEPI společnosti AESA, Španělsko prohlašuje, že za prvé kapitál nebyl vložen dne 18. července 2000, jak je uvedeno ve spisu o zahájení řízení, ale v září téhož roku. Tehdy AESA nevyvíjela žádnou činnost, protože předtím prodala poslední loděnice společnosti Bazán. Zmíněný vklad tudíž nemohl vyvolat žádnou deformaci konkurenčního trhu a byl určen na organizaci řádného ukončení činnosti AESY. Španělsko se v této věci odvolává na rozsudek Soudního dvora ve věci C-303/88, ENI-Lanerossi ⁽¹⁾.

(53) Ohledně podezřelých kapitálových vkladů do společností Astano, Cádiz, Juliana a Manises, Španělsko sděluje, že výroční zpráva společnosti IZAR za rok 2000 zahrnuje ztráty ve výši 68 200 000 EUR, které přisuzuje na vrub akvizice všech čtyř loděnic. Podle Španělska nedošlo k žádné podpoře ze strany společnosti SEPI loděnicím předtím, než byly převedeny na Bazán.

(54) Španělsko kromě toho předkládá četné argumenty proti tvrzení, že by část podpory povolené v roce 1997 byla neslučitelná s tržními zásadami v případě, že by Komise prohlásila, že se státním španělským loděnicím poskytlo více nezákonné podpory.

⁽¹⁾ Sb. 1991, bod I-1433.

- (55) V reakci na stanoviska třetích stran, Španělsko naprosto souhlasí s vyjádřením skupiny IZAR. Ohledně problému výstavby luxusních jachet, zmiňovaném jinými stranami, Španělsko uvádí, že tyto lodě nejsou předmětem nařízení (ES) č. 1540/98, a že tudíž není třeba brát tato stanoviska v úvahu. Kromě toho tyto luxusní jachty staví IZAR bez jakékoliv státní podpory a podíl IZARU na světovém trhu v tomto sektoru je zanedbatelný (méně než [...] %). Také je odmítnuto stanovisko, že by se uskutečnila část takzvaných investic do loděnic San Fernando a Cartagena.

V. POSOUZENÍ

Právní základ

- (56) V souladu s čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES je jakákoli podpora udělená jakoukoli formou členským státem nebo prostřednictvím státních zdrojů, která narušuje nebo hrozí narušit hospodářskou soutěž zvýhodněním určitých podniků nebo výroby určitého zboží, pokud ovlivňuje obchodování mezi členskými státy, neslučitelná se společným trhem. Podle zavedené judikatury Soudního dvoru platí, že kritérium postižení obchodu je splněno tehdy, když podnik přijímající podporu provádí hospodářskou činnost, která zahrnuje obchod mezi členskými státy.
- (57) V souladu s čl. 87 odst. 3 písm. e) Smlouvy o ES se mohou považovat za slučitelné se společným trhem ty kategorie podpory obsažené v rozhodnutí, které na návrh Komise schválí kvalifikovanou většinou Rada. Na základě této premisy přijala Rada dne 29. června 1998 nařízení (ES) č. 1540/98, které bylo platné od 1. ledna 1999 do 31. prosince 2003, jež se uplatňuje na veškerou nezákonnou podporu poskytnutou během uvedeného období, v souladu se sdělením Komise o stanovení pravidel pro posouzení nezákonné státní podpory⁽¹⁾.
- (58) Stavba lodí je hospodářskou činností, která představuje obchod mezi členskými státy. Proto se na podporu poskytnutou lodářskému průmyslu vztahuje čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.
- (59) Komise vychází z toho, že podle nařízení (ES) č. 1540/98 představuje pojem „stavba lodí“ stavbu obchodních lodí na samopohon, určených pro plavbu po moři. Komise se kromě toho domnívá, že článek 2 uvedeného nařízení deklaruje, že podpora poskytnutá pro stavitele lodí, na opravu a přestavbu těchto lodí, může být slučitelná pouze se společným trhem, pokud splňuje ustanovení nařízení. To platí nejen pro podporu poskytnutou podnikům, které takové činnosti přímo vyvíjejí, ale také se to vztahuje na společnosti, které vyvíjejí aktivity s touto činností spojené.
- (60) V srpnu 1997 v souladu s nařízením (ES) č. 1013/97 schválila Komise výjimečně balíček podpory na restrukturalizaci španělských státních loděnic s cílem, aby koncem roku 1998 mohly být tyto loděnice znovu životaschopné. Včetně podpor schválených dříve dosáhl balíček celkové výše 318 000 milionů peset (1 900 milionů EUR).
- (61) Když Rada vydala svůj souhlas, zároveň zdůraznila jedinou a konečnou povahu balíčku podpory. Španělská vláda se zavázala k tomu, že loděnice nedostanou žádnou jinou podporu na restrukturalizaci, záchranu, kompenzaci ztrát nebo privatizace. Toto se odrazilo v podmínkách stanovených v rozhodnutí Komise, která schválila podporu a také zdůraznila v první odrážce druhého pododstavce čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 1540/98, že není možné poskytnout žádnou jinou podporu na záchranu nebo restrukturalizaci takovému podniku, kterému by již taková podpora byla udělena v souladu s nařízením (ES) č. 1013/97.
- (62) To znamená, že jakákoliv podpora, která přesahuje podporu povolenou původním rozhodnutím Komise ze srpna 1997, je neslučitelná se společným trhem, ledaže by byla schválena na základě jiného právního základu.
- (63) Komise konstatuje, že loděnice Sestao, Puerto Real, Sevilla, Cádiz a Juliana v onu danou chvíli stavěly nebo opravovaly lodě, a že se proto na činnost těchto podniků vztahuje zmíněné nařízení. Manises a Fene (dřívější Astano) mohou být považovány za společnosti s činností, která má vztah k činnostem výše uvedeným. Kromě toho Komise konstatuje, že společnosti AESA a IZAR jako mateřské společnosti nebo vlastníci několika loděnic spadají do působnosti článku 1 nařízení (ES) č. 1540/98. To odpovídá linii, kterou Komise sledovala v předchozích rozhodnutích o státních španělských loděnicích, zvláště ve svém rozhodnutí schválit podporu v roce 1997 a ve svém rozhodnutí⁽²⁾ z roku 1999, ve kterém prohlásila za neslučitelný akt podpory ze strany SEPI ve prospěch společnosti AESA.

Posouzení podpory při jednotlivých převezech

- (64) Jak je řečeno výše, tento případ se týká tří různých převodů podniků mezi různými společnostmi a možné podpore spojené s těmito převody. Posouzení bude provedeno s přihlédnutím k okolnostem každého ze tří převodů. Proto není možné otázky spojené se zahájením řízení a jeho dvojím rozšířením projednávat odrážene.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 119, 22.5.2002, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. L 37, 12.2.2000, s. 22.

1. Role společnosti SEPI

(65) Při zahájení řízení a jeho rozšíření Komise předpokládala, že společnost SEPI jednala jménem státu, to jest, že její chování v jednotlivých transakcích bylo možné přisoudit státu. Španělsko napadlo toto tvrzení a uvedlo, že SEPI funguje nezávisle a tudíž za jeho chování stát nenese odpovědnost. V každém případě, podle stanoviska Španělska jednal SEPI jako tržní investor a fondy, které poskytl, nemohou být tudíž považovány za státní podporu.

(66) Komise připomíná, že SEPI je společnost v držení státu, přímo závislá na ministerstvu financí a proto je považována za státní podnik ve smyslu směrnice Komise 2000/52/ES⁽¹⁾, kterou se mění směrnice Komise 80/723/EHS⁽²⁾, protože vzhledem k vlastníkovu nebo finanční účasti může veřejná státní moc vykonávat přímo či nepřímo své dominantní postavení v SEPI.

(67) Soudní tribunál stanovil, kdy je třeba chápat, že prostředky jsou považovány za státní zdroje a prohlásil, že dokonce, i když částky příslušející zmíněnému opatření nebyly trvale převzaty státní pokladnou, fakt, že jsou stále pod státní kontrolou a proto k dispozici příslušným státním orgánům, je dostatečný, aby tyto prostředky byly považovány za státní (rozsudek Soudního dvora ve věci C-83/98, *P. France/Ladbroke Racing a Komise*⁽³⁾). Tuto judikaturu lze použít i na případ společnosti SEPI.

(68) Soudní dvůr ve svém rozsudku (ve věci C-482/99, *Star dust Marine*⁽⁴⁾), shrnul kritéria, kdy přísluší přiřknout státu poskytnutí státní podpory na základě opatření přijatém státním podnikem. Podle Soudního dvora je toto možné vyvodit ze souboru indicií vyplývajících z okolností případu a z kontextu, v jakém bylo zmíněné opatření přijato.

(69) Příklady indicií uvedených Soudním dvorem jsou: integrace státního podniku do struktury státních veřejných institucí, povaha jeho činností a jejich vykonávání na trhu za normálních podmínek trhu se soukromými operátory, právní charakter podniku (veřejnoprávní společnost na straně jedné, která zároveň podléhá právu soukromých obchodních společností), intenzita dohledu vykonávaná státními orgány při jejím řízení a správě nebo jakýkoliv jiný důkaz, který prokáže podíl

veřejné moci na přijetí opatření nebo nepravděpodobnost, že takový podíl neexistuje, se zřetelem také na dopad opatření, jeho obsah nebo podmínky, které zahrnuje.

(70) SEPI je podnikem se zvláštním právním statutem, neboť například jeho výroční zprávy není možné konzultovat ve státním španělském obchodním rejstříku. Podnik je řízen správní radou složenou z velké části tajemníky státu a dalšími osobami úzce svázanými se státní správou a vládou. Mezi jeho aktivity patří především privatizace státních podniků, což je jedna z činností velmi úzce spjatá s věcí veřejnou. Kromě toho společnost SEPI v minulosti jednala v souvislosti s loděnicemi takovým způsobem, který lze označit jako postup v zájmu státu, například poskytnutí části podpory na restrukturalizaci schválené v roce 1997 a nezákonné podpory v roce 1998⁽⁵⁾. Také je možné pozorovat, že SEPI poskytuje státní podporu v jiných oblastech, například v těžbě kamenného uhlí⁽⁶⁾.

(71) Z předcházejících bodů 66 a 67 je možné dovodit, že prostředky společnosti SEPI jsou vlastně státními zdroji. Kromě toho se v bodech 68–70 vysvětluje, že udělení fondů podnikům lodářského sektoru musí být přisuzováno státu, jestliže jsou poskytovány za podmínek, které nejsou v souladu s tržními ekonomickými zásadami.

(72) Hlavní princip, který lze aplikovat na případ finančních transakcí mezi státem a státními podniky, je takzvaný princip investora v tržním hospodářství. Vzhledem k tomu, že prostředky společnosti SEPI jsou státními prostředky, je zásadní to, že společnost SEPI v obchodních transakcích se svými pobočkami z odvětví stavby lodí (ať se jedná o podniky s hospodářskými aktivitami nebo o společnosti, v jejichž portfoliu takové podniky jsou) jedná zcela podle zásady investora v tržním hospodářství.

(73) Princip investora v tržním hospodářství je vysvětlen podrobně ve sdělení Komise, určeném členským státům, o použití článků 92 a 93 Smlouvy o ES článku 5 směrnice Komise 80/723/EHS určené veřejným podnikům z odvětví výroby⁽⁷⁾. Soudní dvůr také například ve svém rozsudku (ve věci C 40/85, *(Boch)*⁽⁸⁾) stanovil, že správná forma pro určení, zda opatření představuje státní podporu či nikoliv, je aplikace kritéria, do jaké míry mohl podnik získat za stejných podmínek prostředky na soukromých kapitálových trzích, a zvláště pak zda za podobných okolností by býval mohl upsat zmíněný kapitál soukromý akcionář, vždy se zřetelem na to, zda bylo možné obdržet zisk a bez ohledu na jakýkoliv prvek sociální, regionální nebo oborové politiky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 193, 29.7.2000, s. 75.

⁽²⁾ Úř. věst. L 195, 29.7.1980.

⁽³⁾ Sb. 2000, bod I-3271, odst. 50.

⁽⁴⁾ Sb. 2002, bod I-4397, odstavce 55-56.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 37, 12.2.2000, s. 22.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 296, 30.10.2002, s. 73.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 307, 13.11.1993, s. 3.

⁽⁸⁾ Sb. 1986, bod 2321.

- (74) Komise nevylučuje možnost, že prostředky poskytnuté společností SEPI nemusejí obsahovat prvky podpory, pokud se SEPI přidrží principu tržního investora. Proto se u každé transakce posuzované Komisí bude hodnotit, zda SEPI jednal v souladu s touto zásadou, či nikoliv.
- (75) Španělsko kromě jiného uvádí, že transakce ve skupině SEPI nemusejí odpovídat tržním podmínkám a odvolává se na případy, kdy Komise nevyžadovala, aby se transakce v rámci skupiny uskutečňovaly za tržních podmínek.
- (76) Komise se domnívá, že ačkoliv v určitých velmi specifických případech je možné přijmout, že se podniky v rámci státní skupiny převádějí za nekomerčních podmínek, není možné s tímto postupem souhlasit v případě, že jsou převáděny státní fondy do podniků, které soutěží s jinými podniky na společném trhu.
- 2. Podpora při transakcích spojených s převodem 1 mezi AESA a SEPI*
- (77) Dne 28. prosince 1999 koupil SEPI od AESY všechny tři podniky, Juliana, Cádiz a Manises. Existují dva aspekty, které je třeba vyhodnotit, aby se stanovilo, zda existovala v tomto převodu státní podpora. Prvním problémem je, zda kupní cena zaplacená společností SEPI společností AESA je cenou tržní, a druhým, zda půjčky poskytnuté SEPI podnikům, které koupil, respektovaly princip tržního investora.
- a) Kupní cena*
- (78) Za prvé, je možné konstatovat, že Španělsko informovalo Komisi o tom, že zaplacená cena za všechny tři podniky činila 15 302 000 EUR a nikoliv 60 milionů EUR, jak je uvedeno ve spisu k zahájení řízení. Španělsko předtím tvrdilo, že 15 302 000 EUR, zaplacených společností SEPI za všechny tři podniky, odpovídalo účetní hodnotě v okamžiku transakce, avšak v poslední fázi vyšetřování ji informovalo, že se jednalo o účetní hodnotu k předchozímu nespecifikovanému datu z roku 1999.
- (79) Kromě toho Španělsko tvrdí, že společnost SEPI nemusela platit tržní cenu, protože koupila všechny tři loděnice za účelem jejich privatizace. Nicméně klasifikace opatření, jakým je státní podpora, nezávisí na jejím cíli, ale na jejím účinku. To, že loděnice byly koupeny za předpokládaným účelem (privatizace), nevylučuje charakter státní podpory v transakci. Kromě toho, máme-li na zřeteli, že SEPI je společností státní, je třeba zopakovat, že finanční transakce mezi SEPI a podniky, které konkurují na společném trhu, by se měly vždy zakládat na tržních principech.
- (80) Komise shledala, že společnosti SEPI se nepodařila privatizace všech tří podniků. Naopak, podniky byly prodány v červenci 2000 Bazánu, pobočce SEPI, to znamená sedm měsíců po prodejní transakci, a to každý z nich za 1 pesetu.
- (81) Výroční zprávy postižených podniků ukazují, že účetní hodnota každého z podniků jednotlivě na konci roku 1999, tři dny po prodejní transakci, byla schodková a podniky vykazovaly celkové záporné saldo –40 646 000 EUR, které rozděleno na jednotlivé podniky činilo: Cádiz –13 745 000 EUR, Juliana –18 679 000 EUR, Manises –8 222 000 EUR).
- (82) Podle toho, co bylo uvedeno výše, Španělsko kromě jiného také v červenci 2000 ocenilo tržní hodnotu všech tří podniků, když byly převedeny na Bazán. Španělsko tvrdí, že v onu chvíli se tržní hodnota rovnala účetní hodnotě minus nepředvídatelné odhadnuté ztráty, nezahrnuté do rozvahy podniků. Rizika spočívala například v možných ztrátách vzniklých u lodí v procesu výstavby a nákladech odvozených z aktivit slabších než obvykle. Ačkoliv tyto faktory se mohou v průběhu času změnit, je rozumné připustit, že se výrazným způsobem nezměnily během sedmi měsíců. Pro všechny tři podniky odhadlo Španělsko v červenci 2000 celková rizika na částku 25 300 000 EUR.
- (83) Proto Komise dochází k závěru, že 28. prosince 1999 zaplatila společnost SEPI 15 302 000 EUR za tři podniky, které měly zápornou účetní hodnotu minus 40 646 000 EUR tři dny poté, plus nepředvídatelné ztráty (rizika), které o sedm měsíců později byly odhadnuty na 25 300 000 EUR. Z toho je možné dojít k závěru, že SEPI zaplatil víc než tržní cenu za podniky. Jakákoliv částka, která překročí tržní cenu, musí být považována za státní podpory prodeji, to znamená společnosti AESE.
- (84) V žádosti o poskytnutí informací z července 2002 si Komise vyžádala všechny dokumenty, které by mohly osvětlit odhad ceny podniků v okamžiku převodu vlastnictví. Španělsko neposkytlo k této transakci žádnou informaci, a proto Komise může při kalkulaci vycházet pouze z tržní hodnoty a opírat se o informace, které má k dispozici.
- (85) Tržní hodnota by v tomto případě odpovídala účetní hodnotě minus finanční rizika. Vzhledem k nedostatku informací není Komise schopna vypočítat přesnou hodnotu finančních rizik. Aby nedošlo k přecenění těchto rizik, Komise se rozhodla postupovat opatrně a předpokládá, že finanční rizika jsou nulová. Proto by za současných okolností bylo dobré použít jako určitý opatrný odhad tržní hodnoty ten nejlepší přibližný odhad hodnoty účetní.

- (86) Nejlepší ocenění, které je k dispozici, to znamená účetní hodnota k datu transakce, to jest k 28. prosince 1999, je účetní hodnota k 31. prosinci 1999, což je záporná hodnota minus 40 646 000 EUR. Vezmeme-li tuto částku jako základ, tržní hodnota všech tří podniků by nepřekročila tuto částku.
- (87) Opíráme-li se tedy o poskytnuté informace, je možné dojít k závěru, že společnost AESA prodala SEPI za 15 302 000 EUR třem podnikům, jejichž hodnota byla nanejvýš minus 40 646 000 EUR, což znamená pro AESU zisk minimálně 55 948 000 EUR.
- (88) Shrnutí: tuto otázku je možné uzavřít s tím, že zaplacení částky 15 302 000 EUR za všechny tři podniky, Cádiz, Juliana a Manises, společností SEPI není v souladu s principem tržního investora. Z toho vyplývá, že zisk 55 948 000 EUR pro společnost AESA představuje státní podporu. Po prodeji vlastnila AESA ještě další tři loděnice, které se věnují civilnímu lodářství. Tato státní podpora byla nezákonná, protože nebyla ohlášena Komisi a není slučitelná s principy společného trhu, protože nemohla být autorizována jako restrukturalizační podpora, ani podpora jiného druhu.
- (89) Výroční zprávy z let 1998 a 1999 společnosti AESA a podniků, které vlastnila, uvádějí, že pokračování všech operací záviselo na finanční podpoře příslušného akcionáře, to znamená SEPI ve prospěch AESY a AESY ve prospěch loděnic. Na základě této informace Komise dochází k závěru, že podpora, poskytnutá společností SEPI společnosti AESA v této transakci, se převedla na všechny tři podniky ještě ve vlastnictví AESY (Sestao, Sevilla a Puerto Real). V rozhodnutí Komise⁽¹⁾ o státní nekalé podpoře poskytnuté SEPI společnosti AESA v roce 1998, později potvrzené Soudním dvorem⁽²⁾, dospěla Komise k závěru, že státní podpora poskytnutá společností AESA měla povahu státní podpory pro její činnosti v průmyslu stavby lodí.
- b) Půjčky SEPI třem loděnicím v prosinci 1999
- (90) Při druhém rozšíření řízení Komise shledala, že SEPI poskytl všem třem podnikům, Juliana, Cádiz a Manises, půjčky ve výši 194 400 000 EUR během roku 1999. Komise měla podezření, že by se mohlo jednat o státní podporu těmito podnikům.
- (91) S ohledem na fakta byla situace následující: tyto tři loděnice (Juliana, Cádiz a Manises) měly kumulovaný dluh vůči společnosti AESA ve výši 192 100 000 EUR. Když SEPI na sebe vzal péči o tyto tři podniky, poskytl jim také zálohu ve výši 192 100 000 EUR (Cádiz: 120,8 milionů, Juliana 47,2 mil., Manises 24,1 mil.), která byla použita pro vrácení půjček společnosti AESA. Tyto půjčky byly poskytnuty s úrokovou sazbou rovnající se MIBOR plus 8 bodů. Současně SEPI na sebe převzal úvěr ve výši 192 100 000 EUR od společnosti AESA. Rozdíl mezi těmito 192 100 000 EUR a 194 400 000 EUR uváděnými při druhém rozšíření řízení (2 100 000 EUR) je dán malými půjčkami poskytnutými loděnicím již předtím ze strany společnosti SEPI.
- (92) Z hlediska státní podpory se ocenění musí soustředit na transakci, jejíž prostřednictvím byly státní prostředky ze státu přesunuty na příjemce, to znamená na půjčku ve výši 192 100 000 EUR, poskytnutou SEPI třem podnikům: Juliana, Cádiz a Manises. Předpokládá se, že rozdíl 2 100 000 EUR mezi touto částkou a částkou 194 400 000 EUR, deklarovanou při druhém rozšíření řízení, není státní podporou, protože se nestanovilo, kdy a jak byly tyto peníze poskytnuty.
- (93) Aspekt, který je třeba vyhodnotit, je shodný s tím, který stanovil Soudní dvůr ve věci 40/85 (*Boch*), a sice, zda za podobných podmínek by soukromý akcionář takové půjčky poskytl, s přihlédnutím k reálné možnosti zisku a bez ohledu na sociální a regionální politiku a daný obor. Proto je na místě otázka, jaký zisk z investovaného kapitálu by soukromý investor, dokonce i kdyby přijal rozhodnutí týkající se celé skupiny, očekával v normálním tržním hospodářství. Soudní tribunál rovněž potvrdil, že nevhodnější metodou pro stanovení, zda půjčka představuje státní podporu, je určit, do jaké míry by podnik mohl získat potřebné částky na soukromých kapitálových trzích, což se nazývá zkouška soukromého investora⁽³⁾.
- (94) Výroční zprávy podniků Juliana, Cádiz a Manises jasně ukazují, že tyto tři podniky se nacházely v krizi. Každý z nich měl negativní účetní hodnotu na konci roku 1998 a v roce 1999 zaznamenaly ztráty. Auditor také ve své zprávě, jak za rok 1998, tak za rok 1999, prohlásil, že podniky potřebovaly podporu svých akcionářů, aby mohly pokračovat ve svém fungování. Kromě toho nic nenavštědčovalo, že by se těžká finanční situace loděnic měla zlepšit.

(1) Úř. věst. L 37, 12.2.2000, s. 22.

(2) Sb. 2002, bod I-3243.

(3) Sb. 1999, bod I-2459, § 41 a 42, věc C-342/96 *Španělsko versus Komise* a Sb. 1999, bod I-3933, věc C-256/97 *DMT*. Zvláště § 23 až 24, jakož i body 334–336 ze závěrů generálního advokáta, pana Jacobse v uvedené věci.

(95) Z těchto důvodů je možné stanovit, že všechny tři podniky by nebyly schopné získat půjčky na soukromých trzích. To znamená, že tyto půjčky neprošly tzv. zkouškou soukromého investora. Ze stejných důvodů SEPI nemohl čekat vrácení půjček i s úroky. Poskytnutí takových prostředků ze strany SEPI ve prospěch loděnic nerespektovalo tudíž princip soukromého investora a půjčky poskytnuté všem třem podnikům mají charakter státní podpory. Tato státní podpora byla nezákonná, protože nebyla oznámena Komisi a není slučitelná se společným trhem, protože nemůže být schválena jako podpora na restrukturalizaci, ani jakákoliv jiná podpora.

(96) Podle Španělska byly půjčky ve výši 192 100 000 EUR i s úroky vráceny skupinou IZAR společnosti SEPI dne 12. září 2000, když v onu dobu skupina IZAR převzala společnost Juliana, Cádiz a Manises a tyto podniky rozpustila. Proto byla ona nezákonná podpora získána zpět. Nicméně Komise navrhuje použít tuto informaci v dalším vyšetřování ve věci státní podpory C 38/03, které se týká toho, do jaké míry byly kapitálové vklady ze strany společnosti SEPI do skupiny IZAR pro civilní loďarství výhodné a co mu přinesly.

3. Podpora obsažená v transakcích spojených s převodem 2 mezi společnostmi AESA a IZAR

(97) Dne 2. července 2000 prodala AESA společnosti Bazán všechny tři loděnice, které jí zůstaly: Puerto Real, Sestao a Sevilla⁽¹⁾.

(98) Je třeba posoudit dvě záležitosti, které hrály roli při přijetí rozhodnutí rozšířit řízení za účelem určit, zda šlo o státní podporu. Za prvé je to otázka, zda kupní cena zaplacená skupinou IZAR společnosti AESA byla tržní, a za druhé, zda vklad 252 425 000 EUR od společnosti SEPI ve prospěch společnosti AESA respektoval princip tržního investora.

a) Kapitálový vklad

(99) Dne 18. července 2000 se společnost SEPI rozhodla poskytnout společnosti AESA částku 252 425 000 EUR jako kapitál, dva dny předtím, než společnost AESA prodala své loděnice (Sestao, Sevilla a Puerto Real) společnosti Bazán. Tato částka byla převedena v září 2000. Španělsko tvrdí, že vzhledem k tomu, že kapitál byl poskytnut v září 2000, tedy poté, co společnost AESA již prodala své loděnice, nemohl poškodit konkurenci v oblasti odvětví výroby lodí.

(100) Podle výroční zprávy společnosti AESA z roku 2000 realizovala tato společnost vklady ve výši 309 milionů

EUR do svých třech loděnic předtím, než byly prodány společnosti Bazán/IZAR. Výroční zprávy těchto tří loděnic ukazují, že kapitál byl poskytnut formou prominutí dluhu. Španělsko potvrdilo, že společnost AESA „upravila“ dluhy loděnic za účelem prodeje Bazánu, aby „odrážely lépe hodnotu loděnic“, ale neposkytlo žádná čísla.

(101) Po prominutí dluhu prodala společnost AESA podniky za 1 pesetu každý z nich společnosti Bazán. Prodejní transakce znamenala pro společnost AESA účetní ztrátu ve výši 198 milionů EUR. Společně s ostatními vedlejšími aktivitami v oblasti stavby lodí činily v roce 2000 celkové ztráty společnosti AESA 271 milionů EUR. Bez kapitálového vkladu společnosti SEPI by vlastní prostředky společnosti AESA byly v červených číslech, tedy ztráta 259 milionů EUR na konci roku 2000, a společnost by musela být likvidována podle platné obchodní legislativy o právnických osobách.

(102) Se zřetelem k výše uvedenému je třeba posoudit, zda by soukromý akcionář za obdobných podmínek byl ochoten vložit kapitál, a zda by mohl očekávat přijatelnou míru ziskovosti z investovaného kapitálu.

(103) Na první místě je evidentní, že AESA nemohla produkovat žádný přijatelný zisk z kapitálu, protože použila fondy ke krytí nákladů spojených s umořením dluhů svých loděnic a ke ztrátě následně vzniklé z prodeje těchto loděnic společnosti Bazán. Kromě toho AESA je skupinou podniků, které nevyvíjejí žádnou jinou činnost, a proto není schopná produkovat své vlastní zisky. Je také možné vyloučit, že by příjemci těchto opatření, tedy loděnice ve vlastnictví společnosti Bazán/IZAR, produkovaly přijatelný zisk, a to vzhledem k jejich výsledkům v posledních letech a k nedostatku restrukturalizačních opatření.

(104) Proto je možné věc uzavřít s tím, že kapitálový vklad společnosti SEPI do společnosti AESA nerespektoval zásadu tržního investora a představuje státní podporu.

(105) Je třeba vyzvednout ten aspekt, že AESA při umoření dluhů svých loděnic ve výši 309 milionů EUR vylepšila svoji finanční situaci o stejnou částku. To také znamená, že jelikož umoření dluhu společnosti AESA neznamenal žádnou platbu v podobě hotovostních peněz, rozhodnutí SEPI ze dne 18. července 2000, vložit do AESY 252 425 000 EUR, i když částka byla vyplacena až v září 2000, umožnilo společnosti AESA umořit okamžitě dluhy, aniž by musela vyhlásit sama na sebe konkurz.

⁽¹⁾ Také vlastnila různé menší podniky, ale jejich nominální kapitál dosahoval pouze 161 milionů peset (o trochu méně než 1 milion EUR), ve srovnání s 9 500 miliony peset (57 100 000 EUR) všech tří loděnic (Puerto Real: 4 000 milionů peset, Sestao: 4 000 milionů peset; Sevilla: 1 500 milionů peset).

- (106) Z hlediska státní podpory byla podpora udělena na základě rozhodnutí společnosti SEPI ze dne 18. července 2000 o vložení kapitálu, protože toto rozhodnutí bylo předběžnou podmínkou, aby AESA mohla zmírnit dluhy loděnic. Posledním článkem v řetězci a příjemcem této podpory byly loděnice, pro které účinek operace spočíval v tom, že umořily své dluhy vůči AESA.
- (107) Umoření dluhu společnosti AESA zlepšilo finanční situaci postižených loděnic o 309 milionů EUR. Nicméně Komise posuzuje pouze vklad prostředků SEPI, který v této transakci činil 252 425 000 EUR. Tato státní podpora byla nezákonná, neboť nebyla oznámena Komisi a je neslučitelná se společným trhem, protože tím nemohla být předem autorizována jako restrukuralizační podpora, ani jako žádný jiný typ podpory.
- (108) I když je možné dospět k závěru, že nebyl respektován princip investora v tržním hospodářství, Španělsko se také dovolává práva na vložení kapitálu pro zajištění řádného uzavření podniku, s odvoláním na rozhodnutí v případě Lanerossi⁽¹⁾. Komise se domnívá, že nelze akceptovat argument Španělska ze dvou důvodů.
- (109) Za prvé, rozhodnutí ve věci Lanerossi není v tomto případě relevantní a nelze jej na tento případ vztáhnout, protože všechny tři loděnice, které se obohatily z kapitálového vkladu díky prominutí dluhu, stále fungují a s jejich uzavřením se v okamžiku poskytování podpory ani zdaleka nepočítalo.
- (110) Pokud by se španělský argument posuzoval z hlediska ukončení činnosti AESA namísto uzavření jejích posledních třech loděnic, je patrné, že postup pro uzavření AESY se dal do pohybu teprve v polovině roku 2002. Kromě toho soudní tribunál potvrdil rozsudek ve věci Lanerossi, ve kterém se praví, že když kapitálová injekce nemá na zřeteli žádnou perspektivu rentability, ani dokonce v dlouhodobém časovém horizontu, je takovou injekci třeba považovat za státní podporu. Tak je tomu v tomto případě, protože nelze očekávat, že SEPI někdy dostane zpět kapitál poskytnutý civilním podnikům v loďářství prostřednictvím AESY. A konečně je třeba uvést, že náklady na uzavření AESY podle toho, co tvrdí Španělsko, spočívají v nákladech především sociálních, spojených z restrukuralizací civilních loděnic, ke

kteří došlo mezi lety 1994 a 1998. Jakákoliv jiná podpora pro pokrytí těchto nákladů by znamenala porušení rozhodnutí Komise z roku 1997, kterým se autorizovala podpora na restrukuralizaci.

b) Kupní cena

- (111) Otázka, zda kupní cena představovala státní podporu skupiny IZAR, byla nastolena při prvním rozšíření řízení, dne 28. listopadu 2001. Důvod, pro který se státní podpora mohla poskytnout tímto způsobem, je ten, že poté, co společnost AESA prodala své loděnice společnosti Bazán, byla prázdnou společností, která prakticky nevyvíjela žádnou činnost. Proto mohlo být pro španělské státní orgány pokusem zajistit si, aby se převedla co největší možná část aktiv ze společnosti AESA na její loděnice, a potažmo tedy na podnik, který se v budoucnu měl starat o civilní loděnice, to jest na Bazán. Také je evidentní, že pravděpodobnost, že by tržní hodnota každého ze tří podniků byla naprosto stejná, tedy jedna peseta, je velmi malá.
- (112) Během řízení poskytlo Španělsko informaci v tom smyslu, že účetní hodnoty podniků byly 91 100 000 EUR (Sestao); 37 800 000 EUR (Sevilla) a 68 800 000 EUR (Puerto Real), což dohromady činí 197 700 000 EUR. Kromě toho Španělsko tvrdí, že tržní hodnota jednotlivých loděnic byla: [...] EUR; [...] a [...] EUR, což dohromady činí [...] EUR.
- (113) Podle toho, co bylo vysvětleno výše, nebyla 1 peseta za loděnici zcela evidentně tržní cenou a teoreticky znamenala čistý zisk pro společnost Bazán/IZAR ve výši [...] EUR, za předpokladu, že španělský odhad tržní hodnoty je správný.
- (114) Protože se však neupřesnilo, že by tento zisk pro společnost Bazán/IZAR přímo zahrnoval prostředky od SEPI nebo od státu, Komise se nedomnívá, že by cena jedné pesety za loděnici mohla posloužit ke stanovení, zda došlo k poskytnutí státní podpory kupci, tedy společnosti Bazán/IZAR.

4. Podpora obsažená v transakcích týkajících se převodu č. 3 mezi společnostmi SEPI a Bazán

- (115) Všechny čtyři podniky (Astano, Cádiz, Juliana a Manises) prodal SEPI Bazánu dne 20. července 2000 za jednu pesetu každý z nich. Při prvním rozšíření vyšetřování vyjádřila Komise své pochybnosti o tom, zda tato cena byla tržní, a pokud ne, zda by se mohlo jednat o poskytnutí státní podpory společnosti Bazán/IZAR. Při druhém rozšíření vyšetřovacího řízení se Komise pozastavila nad tím, že tyto podniky měly celkovou účetní hodnotu zápornou; její výše byla menší než 68 200 000 EUR. Protože Komise nebyla schopná stanovit, zda tato částka byla zahrnuta do výroční zprávy společnosti Bazán/IZAR jako ztráta, měla pochyby o tom, zda SEPI vložil tuto částku do všech čtyř podniků kvůli jejich převodu na Bazán.

⁽¹⁾ V článkách 21 a 22 rozhodnutí se praví, že je třeba akceptovat, že mateřská společnost může také po určité vymezené období přijmout ztráty jedné ze svých poboček, aby jí umožnila uzavřít její operace za co nejlepších podmínek. Taková rozhodnutí mohou být motivována nejen pravděpodobností nepřímého materiálního zisku, ale také jinými úvahami, například snahou ochránit jméno a prestiž skupiny nebo přeměňovat její činnost. Nicméně, pokud kapitálové injekce státního investora nemají žádnou perspektivu zisku, ani v dlouhodobém časovém horizontu, je třeba takové rozhodnutí o vložení kapitálu považovat za podporu ve smyslu článku 92 Smlouvy o ES a jeho slučitelnost s principy společného trhu je třeba hodnotit pouze na základě kritérií stanovených ve zmíněném rozhodnutí.

- (116) Pokud jde o účetní hodnoty, Španělsko informovalo Komisi v tom smyslu, že celková účetní hodnota převáděných podniků je záporná a činí v okamžiku transakce 68 200 000 EUR. Zdá se však, že tato částka byla vskutku zaúčtována do výroční zprávy 2000 společnosti Bazán/IZAR jako ztráta, opačně k tomu, co se připustilo v druhém rozšíření řízení⁽¹⁾.
- (117) Co se týče ceny, Španělsko poskytlo věrohodnou informaci, která ukazuje, že tržní cena každého ze čtyř podniků byla záporná. Proto je možné dospět k závěru, že cena nebyla příliš nízká, a proto neobsahovala státní podporu společnosti Bazán/IZAR.

Navrácení podpory na restrukturalizaci udělené a schválené v roce 1997

- (118) Protože se potvrdily pochybnosti o nových nezákonných státních podporách poskytnutých státním loděnicím, musí Komise zvážit na základě závěrů druhého rozšíření vyšetřovacího řízení, zda část restrukturalizační podpory poskytnuté v roce 1977 bude považována za neslučitelnou s tržními zásadami a bude vrácena.
- (119) V této věci se Komise domnívá, že s ohledem na připomínky Španělska a skupiny IZAR v souvislosti s tímto řízením neexistují důvody považovat část podpory na restrukturalizaci schválené a povolené v roce 1997 za neslučitelnou. Důvod je ten, že s přihlédnutím k rozhodnutí⁽²⁾, kterým byla schválena podpora v roce 1997, právo Komise vyžádat si vrácení povolené podpory v roce 1997 vypršelo s poslední kontrolní zprávou⁽³⁾, dne 13. října 1999. Proto podpora schválená v roce 1997 se stala podporou existující ihned po vypršení kontrolního období.

Navrácení podpory po změně vlastníka

- (120) Loděnice, které jsou příjemcem a mají prospěch z nezákonné podpory udělené dříve, jsou nyní ve vlastnictví skupiny IZAR a tato nezákonná podpora by proto měla být uhrazena a vrácena skupinou IZAR. Změna vlastníka loděnic, ze společnosti AESA nebo SEPI na IZAR, neznamená, že navrácení podpory patří předchozímu vlastníkově postižených podniků. Důvodem je skutečnost, že podniky byly převedeny na IZAR nikoliv za tržních podmínek a v otevřených a transparentních soutěžích, nýbrž způsobem reorganizace podniků v rámci stejné skupiny SEPI, za symbolickou cenu.

Soudní dvůr nařídil ve svých dvou nedávných rozsudcích⁽⁴⁾, že jakmile budou podniky koupeny za konkurenčních nediskriminačních podmínek a za tržní cenu (to jest za nejvyšší cenu, kterou bude soukromý investor ochoten zaplatit v normálních tržních podmínkách za podniky ve stavu, ve kterém se budou nacházet), zvláště poté, co získaly státní podpory, bude faktor podpory hodnocen za tržní cenu a zahrnut do kupní ceny. Pouze za takových podmínek nemohou být podniky, které vyhrály v soutěžích, považovány za příjemce určité výhody ve vztahu k jiným operátorům na trhu. Proto na nich není možné chtít, aby vrátily zmíněnou podporu. Z popisu skutečností v tomto případě je evidentní, že tyto podmínky nenastaly. Kromě toho ve společných kauzách C-328/99 a C-399/00 *Itálie a SIM 2 Multimedia SpA/ Komise*⁽⁵⁾, bod 38, Soudní dvůr zdůraznil, že skutečnost, že akcionář prodá třetí osobě podíl v určitém podniku, který je příjemcem nezákonné podpory, nepostihuje platnost pravidla, jež stanoví povinnost vrácení podpory. V tomto případě Bazán/IZAR, vlastnictví státní skupiny SEPI, koupil podíl v podnicích, které také tvořily část skupiny SEPI a zrušil je jako právní osoby. Jako následník loděnic, které předtím byly z právního hlediska nezávislé (jako akciové společnosti), je IZAR nyní příjemcem a musí vrátit podporu poskytnutou těmto loděnicím.

Článek 296

- (121) V případě, že kapitálový vklad do loděnic by byl považován za podporu Bazánu, Španělsko namítá, že tato podpora by byla v souladu s článkem 296, a proto mimo dosah norem o státní podpoře, protože Bazán byl v okamžiku akvizice loděnic vojenským podnikem.
- (122) Ustanovení čl. 296 odst. 1 písm. b) stanoví, že: „Každý členský stát může učinit opatření, která považuje za nezbytná k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti a která jsou spjata s výrobou zbraní, střeliva a válečného materiálu nebo obchodem s nimi; tato opatření nesmí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže na společném trhu s výrobky, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům.“ Již ve svém rozhodnutí⁽⁶⁾ o podpoře na restrukturalizaci ve prospěch KSG Komise prohlásila, že: „Naopak, když nějaké opatření shodující se s definicí státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1, postihuje vojenskou výrobu, stejně jako obchodní nebo výrobu obojího druhu, nelze jej zcela ospravedlnit na základě článku 296. Komise nesdílí názor nizozemských a španělských orgánů, že na základě vojenských hledisek je opatření plně ošetřeno článkem 296, neboť má jasný dopad v oblasti hospodářské soutěže nevojenských odvětví. Taková interpretace evidentně neodpovídá obsahu článku.“

⁽¹⁾ Tato informace se nicméně použije v jiném řízení zahájeném proti IZARU, aby mohlo být stanoveno, zda část kapitálových vkladů poskytnutá IZARU v roce 2000 byla použita pro civilní účely.

⁽²⁾ Úř. věst. C 354, 21.11.1997, s. 2, a zejména s přihlédnutím ke zdůvodnění č. [již zmíněné v poznámce č. 4] VIZ

⁽³⁾ KOM(1999) 480 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Sb. 2001, bod I-6117, věc C-390/98, *H.J. Banks*, bod 77 a věc C-277/00 *Německo/Komise* (2004), ještě nepublikované ve sbírce, bod 80.

⁽⁵⁾ Sb. 2003, bod I-4035.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 14, 21.1.2003, s. 56.

(123) Toto rozhodnutí kromě jiného praví, že: „...je proto jasné, že opatření postihlo skutečně podmínky komercializace obchodních výrobků. Proto v souladu s obvyklou praxí musí Komise zvážit a vyhodnotit opatření a mít přitom na zřeteli pravidla o státní podpoře, pokud by narušovaly nebo ohrožovaly hospodářskou soutěž na trzích s výrobky neuvedenými v článku 296.“

(124) Komise zjistila, že společnost Bazán, který nyní vystupuje pod jménem IZAR, dnes vyvíjí aktivity v oblasti vojenského a civilního loďarství. Podpora poskytnutá loděnicím koupeným společností Bazán byla přímo a výlučně vázána na stavbu civilních lodí. S ohledem na výsledky tohoto případu a rozhodnutí o KSG Komise kromě toho konstatuje, že výroba civilních lodí je předmětem článku 87 Smlouvy a nemůže být vyloučena a opírat se o článek 296 jenom proto, že podnik, který koupil loděnice, tedy Bazán, se v okamžiku akvizice věnoval výlučně vojenské produkci.

(125) Rozhodnutí zahájit řízení ve věci C 38/03 (ex NN 10/03) obsahuje v odstavcích 44 a následujících několik kritérií, která musejí být splněna, aby bylo možné použít článek 296 Smlouvy o ES. Ačkoliv španělské orgány znají dobře tyto požadavky, nepředložily Komisi žádný důkaz o tom, že by výše popsaná opatření byla určena na podporu výroby vojenských zařízení.

(126) Není možné seriózními argumenty zpochybnit, že civilní loděnice potřebovaly obrovské kapitálové injekce, aby přežily. Pouhý fakt, že byly prodány podniku, který se věnuje stavbám lodí, nemění podstatu loděnic, a fakt, že se jedná o majetek podniku, který také vyvíjí lodní aktivity, jim nepřisuzuje vojenský charakter. Kromě toho poskytování informací o těchto loděnicích nemůže být přece v protikladu se základními zájmy Španělska. V tomto případě Španělsko jednoduše neposkytlo žádné věrohodné vysvětlení o tom, jak by mohly být postiženy jeho životní zájmy v oblasti bezpečnosti a také neposkytlo žádnou podstatnou informaci.

VI. ZÁVĚR

Komise dospěla k závěru, že Španělsko v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy nezákonně poskytlo podporu ve výši 500 473 000 EUR, a to tím že:

1. společnost SEPI koupila od společnosti AESA všechny tři podniky, Cádiz, Juliana a Manises, dne 28. prosince 1999 za cenu o 55 948 000 EUR vyšší, než je cena tržní, což v důsledku znamenalo obohacení zbývajících loděnic společnosti AESA: Sestao, Sevilla a Puerto Real;

2. společnost SEPI poskytla půjčky ve výši 192 100 000 EUR všem třem podnikům v krizi: Cádiz, Juliana a Manises, dne 28. prosince 1999;

3. společnost SEPI provedla v září 2000 kapitálový vklad ve výši 252 425 000 EUR do společnosti AESA, což v důsledku znamenalo obohacení všech tří podniků: Sestao, Sevilla a Puerto Real.

Podpora není slučitelná s principy společného trhu, protože nemůže být schválena jako podpora určená na restrukturalizaci, ani jako žádná jiná podpora.

Podpora musí být vrácena v plné výši současným vlastníkem těchto loděnic, to jest skupinou IZAR, která na sebe vzala odpovědnost za podniky společností AESA-SEPI.

Půjčky uvedené v bodě 2, které činily 192 100 000 EUR, vrátila skupina IZAR v září 2000 i s úroky společnosti SEPI. Proto se může považovat tato částka z nezákonné a neslučitelné podpory za vyrovnanou.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora ve výši 500 473 000 EUR poskytnutá Španělskem španělským státním loděnicím, v současné době ve vlastnictví společnosti IZAR, je neslučitelná s principy společného trhu.

Článek 2

1. Španělsko přijme všechna nezbytná opatření k tomu, aby od příjemců získala náhradu podpory uvedené v odstavci 1, která jim byla poskytnuta nezákonně, s výjimkou již vrácených 192 100 000 EUR.

2. Navrácení podpory musí být provedeno bez průtahů, v souladu s postupy vnitrostátních právních předpisů, pokud tyto umožní okamžité a účinné provedení tohoto rozhodnutí. Částky, které budou zpětně získány, ponesou úrok běžící po celou dobu od data, kdy tyto částky byly poskytnuty příjemci k dispozici, do té doby, dokud nebudou skutečně nahrazeny. Uplatněná úroková sazba bude stanovena na základě sazby použité pro výpočet grantového ekvivalentu udělené regionální podpory.

3. Úroková sazba uvedená v odstavci 2 bude uplatněna jako složený úrok po celé období uvedeném v předchozím odstavci.

Článek 3

Španělsko bude do dvou měsíců ode dne přijetí tohoto rozhodnutí informovat Komisi o předpokládaných a již schválených

opatřeních přijatých v souladu s tímto rozhodnutím. Pro tento účel použije formulář, který je uveden v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne 12. května 2004.

Za Komisi

Mario MONTI

člen Komise

PŘÍLOHA

Informace o splnění rozhodnutí Komise 2005/173/ES

1. Výpočet částky určené k navrácení

1.1. Uveďte podrobně částky státní nezákonné podpory poskytnuté jejím uživatelům:

Datum ⁽¹⁾	Výše podpory ⁽²⁾	Měna

⁽¹⁾ Datum, kdy příjemce obdržel jednotlivé částky z podpory.

⁽²⁾ Částka, která byla příjemci poskytnuta (v brutto částce).

Komentáře:

1.2. Podrobně uveďte, jakým způsobem se vypočtou úroky z poskytnutých částek.

2. Předpokládaná a přijatá opatření pro navrácení podpory

2.1. Uveďte podrobně předpokládaná a již přijatá opatření pro účely okamžitého a skutečného vrácení podpory. Uveďte také případně právní odůvodnění přijatých nebo předpokládaných opatření.

2.2. Jaký je časový harmonogram procesu vrácení a získání podpory nazpět? Kdy bude ukončeno vrácení podpory?

3. Již provedené vrácení peněz

3.1. Uveďte částky, které již jejich příjemce vrátil:

Datum ⁽¹⁾	Vrácená částka	Měna

⁽¹⁾ Datum vrácení podpory.

3.2. Přiložte důkazy o vrácení částek ze státní podpory, které jsou uvedeny v tabulce bodu 3.1.